

Fremsat den 1. februar 2012 af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven

(Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og indvidskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 254 af 30. marts 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, nr. 11, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. gælder ikke for udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5.«

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011 og § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, og § 4 a, stk. 1, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1«: »og 4«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Den afgivende pensionskasse m.v. kan ved en overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 efter stk. 2 alene fradrage det beløb m.v., der optjenes før overførslen, og den modtagende pensionskasse m.v. kan alene fradrage det beløb m.v., der optjenes efter overførslen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 15, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Renteindtægter, der er påløbet inden skattepligt efter denne lov er indtrådt, medregnes ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter § 3.«

4. § 15, stk. 7, affattes således:

»Ved opgørelsen af gevinst og tab på aktier eller anparter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, skal der til brug for lagerbeskatningen efter stk. 3 anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Aktier eller anparter, der afnoteres fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anses ved værdiansættelsen efter 1. pkt. for anskaffet til den sidst noterede kurs inden afnoteringen. Ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt efter § 1, stk. 1, skal aktier og anparter som nævnt i 1. pkt., anses for anskaffet til den indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab før indtræden af skattepligten. Er aktierne eller anparterne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart efter 1. pkt., hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi. Den skattepligtige skal årligt og senest den 1. december i det enkelte indkomstår give pengeinstituttet oplysning om værdierne opgjort efter 1., 3. og 4. pkt. til brug for beskatningen efter denne lov. Giver den skattepligtige ikke pengeinstituttet oplysning om værdierne efter 1., 3. og 4. pkt. rettidigt, anvender pengeinstituttet anskaffelsessummen ved opgørelse af lagerbeskatningen efter stk. 3. Reglerne i 1. og 3.-6. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af et kommanditaktieselskab, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens

§§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A.«

5. I § 15 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Stk. 7 finder ikke anvendelse for aktier eller anparter, der har været optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor der er afsagt konkursdekret mod selskabet. Stk. 7 finder endvidere ikke anvendelse for aktier eller anparter, der er optaget til men suspenderet fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Ved opgørelsen af gevinst og tab efter stk. 3 skal aktier eller anparter efter 2. pkt. værdiansættes til den sidst noterede kurs inden suspensionen.«

6. I § 21, *stk. 1, 4. pkt.*, udgår »for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1«.

7. I § 23, *stk. 1*, indsættes som 7. *pkt.*:

»Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsordning, der opgør det skattepligtige afkast efter §§ 4 eller 4 a, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret.«

8. I § 23 a, *stk. 1*, indsættes efter 5. *pkt.*:

»Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsordning, der opgør det skattepligtige afkast efter §§ 4 eller 4 a, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret.«

9. I § 23 a, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 15, stk. 7, 1. og 2. pkt.« til: »§ 15, stk. 7, 1. og 4. pkt.«

10. I § 24 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for skat, som skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 2, indeholder for pensionsordninger efter § 1, stk. 1.«

§ 3

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 13 i lov nr. 221 af 21. marts 2011, § 4 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1365 af 28. december 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 1380 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter »i form af«: »lige store«.

2. I § 2, *nr. 4, litra b*, indsættes efter »mindst 10 år«: », jf. dog § 41, stk. 1, nr. 3.«.

3. I § 2, *nr. 4, litra f*, ændres »litra d« til: »litra e«.

4. I § 15 A, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »2012« til: »2013«.

5. I § 15 A, *stk. 4, 8. pkt.*, ændres »2012« til: »2013«.

6. I § 21, *stk. 1*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Er arbejdstagerens personlige indkomst efter eventuel forhøjelse efter 1. pkt. negativ, skal en til det negative beløb svarende andel af indbetalingerne ligeledes medregnes ved indkomstopgørelsen. Ved opgørelsen af indbetalingerne efter 2. pkt. bortses fra indbetalinger, som skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter 1. pkt.«

7. I § 29 B, *nr. 1*, ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

8. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter 11. *pkt.*:

»9. *pkt.* finder ikke anvendelse, når udbetalingen af en livsvarig alderspension sættes midlertidigt i bero.«

9. § 41, *stk. 8, 4. og 5. pkt.*, ophæves.

10. I § 41, *stk. 10*, indsættes som 8. *pkt.*:

»Ved deloverførsel fordeles de på overførselstidspunktet resterende aftalte udbetalinger for det kalenderår, hvori overførslen er sket, forholdsmæssigt mellem den ordning overførslen er sket fra, og den ordning overførslen er sket til, på grundlag af den enkelte ordnings forholdsmæssige andel af værdien på overførselstidspunktet.«

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 F, *stk. 1, nr. 6*, udgår »og«.

2. I § 8 F, *stk. 1, nr. 7*, ændres »bekendt.« til: »bekendt, og«.

3. § 8 F, *stk. 1*, indsættes som *nr. 8*:

»8) indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af § 53 A, stk. 1 og 3.«

4. I § 8 F, *stk. 3*, ændres »afsnit I« til: »afsnit I eller II A«.

5. I § 11 C, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »afsnit II A«: »og anden livs- og pensionsforsikring«.

6. I § 11 C, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »dog ikke«: »pensionsordninger godkendt efter §§ 15 C eller 15 D, samt«.

§ 5

I lov nr. 1378 af 28. december 2011 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven (Beskatning af en standardiseret sats for formueforvaltningsomkostninger udmøntet ved en forhøjelse af skattesatsen for pensionsafkast, nedsættelse af loftet for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 4, *stk. 6*, ændres »som affattet ved § 2, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009, som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009« til: »som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 2, § 3, nr. 6, og § 4, nr. 1-4, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 3. § 3, nr. 1, har virkning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, der påbegyndes udbetalt den 1. februar 2012 eller senere.

Stk. 4. § 4, nr. 5 og 6, har virkning fra og med den 1. juli 2012.

Stk. 5. § 5 har virkning fra og med indkomståret 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 3.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af unoterede aktier m.v.
 - 3.1.2. Pensionskassers fradrag for beløb, der hensættes til de pensionsberettigede ved overførsel af pensionsordninger efter pensionsbeskatningsloven
 - 3.1.3. Beskatning af renteindtægter i pengeinstitutordninger
 - 3.1.4. Acontoskat for pensionsinstitutter
 - 3.1.5. Beskatning af ordninger i pensionsinstitutter ved personers ophør af skattepligt
 - 3.1.6. Harmonisering af reglerne for afregning af institutskat og individualskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt
 - 3.1.7. Opgørelse af beskatningsgrundlag for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50
 - 3.2. Pensionsbeskatningsloven
 - 3.2.1. Mulighed for at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt i bero
 - 3.2.2. Hindring af mulig omgåelse af loftet på 50.000 kr. for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension og kravet om, at ophørende alderspension skal udbetales over mindst 10 år
 - 3.2.3. Overførsel af ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling til en nyoprettet ophørende alderspension med en udbetalingsperiode på mindre end 10 år
 - 3.2.4. Andre ændringer
- 3.3. Kildeskatteloven
- 3.4. Skattekontrolloven
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 4.1.1. Acontoskat
 - 4.1.2. Beskatning ved ind- og udtræden af skattepligt
 - 4.2. Pensionsbeskatningsloven
 - 4.2.1. Mulighed for at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt i bero
 - 4.2.2. Hindring af mulig omgåelse af loftet på 50.000 kr. for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension samt af kravet om, at ophørende alderspension skal udbetales over mindst 10 år
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hovedpunkterne i lovforslaget er for det *første* en række ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven, der vedrører dels opgørelsen af afkastet af rate- og kapitalpensioner placeret i unoterede aktier, dels periodiseringen af afkastet ved ind- og udtræden af skattepligt.

For det *andet* foreslås en ændring af pensionsbeskatningslovens regler for udbetaling af livsvarige alderspensioner, således at udbetalingerne fra en livsvarig alderspension kan sættes midlertidigt i bero, og sådan at udbetalingen af størstedelen af en pensionsordning med løbende udbetalinger ikke kan ske over en kort årrække. Med denne del af forsla-

get sikres optimale vilkår for et fleksibelt arbejdsmarked, herunder ved genindtræden på arbejdsmarkedet efter pensionering, henholdsvis modvirkes omgåelse af loftet for indbetaling til ratepensioner og ophørende alderspension.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Der findes i *pensionsafkastbeskatningsloven* ingen specifikke regler for den skattemæssige behandling ved afnotering eller suspension fra børsen af et selskab, som midlerne i en ordning i et pengeinstitut er anbragt i. Det foreslås som ønsket af pensionsbranchen, at aktierne fortsat betragtes som noterede, og at de ved suspension optages til den seneste kurs inden suspensionen. Forslaget sikrer dels, at pensions-

opsparerne opnår tabsfradrag i det år, hvor afnoteringen sker, dels undgås det, at pensionsopsparerne skal opgøre og indberette værdien af aktierne som unoterede.

Der findes heller ingen specifikke regler for den skattemæssige behandling ved et selskabs permanente overgang fra notering på børsen til at være unoteret. Det foreslås som ønsket af pensionsbranchen, at aktierne anses for anskaffet som unoterede til værdien på tidspunktet for afnotering.

Der foreslås ændringer af reglerne for periodisering af afkastet ved ind- og udtræden af en pensionsopsparers skattepligt. Forslaget sikrer, at der ved fraflytning sker beskatning i fraflytningssåret frem til fraflytningstidspunktet, og at der ved tilbageflytning ikke sker dobbeltbeskatning i tilbageflytningssåret.

Der er efter gældende ret ved ophør af skattepligt for institutskattepligtige ikke samme frist for afregning af pensionsafkastskat som for individskattepligtige, hvor institutterne er indeholdelsespligtige. Dette er ikke hensigtsmæssigt, hverken for SKAT eller pensionsbranchen, og det foreslås derfor at harmonisere afregningsfristerne.

Der findes ingen regler om betaling af acontoskat for institutskattepligtige, men det er i praksis vanskeligt at adskille institutskatten fra den skat, som institutterne indeholder for de individskattepligtige. Det foreslås, som ønsket af pensionsbranchen, at der kan betales aconto-institutskat efter samme regler, som der efter gældende ret kan indbetales aconto-individskat.

Baggrunden for forslaget om ændringerne af *pensionsbeskatningsloven* er først og fremmest, at det efter gældende ret ikke er muligt at holde pause i udbetalingerne fra en livsvarig alderspension, når udbetalingen er påbegyndt, uden at der skal betales en afgift på 60 pct. af ordningens værdi. Det kan hæmme fleksibiliteten for pensionsopsparere, der f. eks. ønsker at supplere pensionen ved at arbejde efter, at udbetalingen af en livsvarig pension er påbegyndt. Reglerne indebærer nemlig, at udbetalingerne fra den livsvarige alderspension skal opretholdes, selv om den pågældende person genindtræder på arbejdsmarkedet og dermed erhverver en skattepligtig indkomst.

Pensionsbranchen har anført, at kravet med de gældende skatteregler kan føre til, at en person kun får en marginal økonomisk effekt af at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Dermed modvirker reglen ønsket om højere arbejdsudbud fra pensionister.

Det foreslås derfor at give mulighed for at holde pause i udbetalingerne fra en livsvarig alderspension. Dermed sikres optimale vilkår for et fleksibelt arbejdsmarked herunder ved genindtræden på arbejdsmarkedet efter pensionering.

Samtidig justeres reglerne for udbetaling af såvel ophørende som livsvarige alderspensioner således, at det ikke er muligt at indrette udbetalingen af en alderspension sådan, at udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstiger udbetalingerne i resten af forløbet. Det er muligt i forbindelse med beregningerne af udbetalingsforløbet for en pensionsordning med løbende udbetalinger at indlægge en forudsætning om afkast, der overstiger, hvad man med rime-

lighed kan forvente i afkast i udbetalingsperioden. Derved vil udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant kunne overstige udbetalingerne i resten af forløbet - i grænsetilfælde sådan, at stort set hele pensionsordningens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden. Denne fremgangsmåde kan anvendes til at omgå 50.000 kr.s-reglen for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension samt reglen i pensionsbeskatningsloven om, at en ophørende alderspension skal udbetales over mindst 10 år.

Det foreslås på denne baggrund, at der stilles krav om, at en pensionsordning med løbende udbetalinger skal udbetales i lige store løbende ydelser, svarende til, hvad der er gældende for rateforsikringer, hvor der efter gældende ret stilles krav om, at udbetalingen sker i lige store rater.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

3.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af unoterede aktier m.v.

Efter pensionsafkastbeskatningsloven sker der en løbende beskatning af gevinster og tab på aktiver, som ligger til dækning for opsparingsordninger i pengeinstitutter. Denne årlige beskatning opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Er aktivet anskaffet i løbet af indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og anskaffelsessummen. Opgørelsen af lagerbeskatningen foretages af det pengeinstitut, hvori opsparingsordningen er oprettet.

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 1464 af 13. december 2006 om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer m.v. (puljebekendtgørelsen) er det muligt at placere de opsparede midler i særskilte depoter i pengeinstitutter i aktier eller anparter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (unoterede aktier eller anparter).

Unoterede aktier og anparter er kendetegnet ved, at de normalt ikke handles dagligt i et marked, som det er tilfældet for noterede aktier. Dermed foreligger der ikke værdiansættelser af aktierne eller anparterne til brug for den løbende lagerbeskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven. Da de manglende værdiansættelser tillige gør det vanskeligt for pengeinstitutterne at opgøre beskatningen efter loven og indbetale skatten, er der i pensionsafkastbeskatningsloven fastsat en enkel værdiansættelsesregel for sådanne unoterede aktier eller anparter i disse situationer. Der skal ved lagerbeskatningen anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart opgjort ifølge seneste aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Reglen medfører således, at der ikke gives fradrag for urealiserede kurstab under den unoterede akties anskaffelsessum.

Børsnoterede aktier værdiansættes til markedsværdien.

Der findes ingen specifikke regler, der regulerer overgangen, når en børsnoteret aktie ændrer status til at være unoteret. Efter gældende regler medfører det, at den enkelte pensionskunde pålægges administrative byrder ved at skulle indberette værdier om unoterede aktier til pengeinstituttet, og der vil i nogle tilfælde ikke opnås tabsfradrag i det år, hvor tabet konstateres.

Forslaget består af fire dele. I den *første* del foreslås det præciseret, at aktier m.v., der afnoteres fra handel på børsen, anses for anskaffet som unoterede aktier m.v. til den sidst noterede kurs inden afnoteringen.

I den *anden* del foreslås det, at indgangsværdien ved lagerbeskatningen for en unoteret aktie m.v. ved indtræden af skattepligt for den pensionsberettigede, er den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab inden den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt.

I den *tredje* del foreslås det, at værdiansættelsesmetoden for unoterede aktier m.v. ikke skal finde anvendelse for tidligere børsnoterede aktier, hvor der er afsagt konkursdekret mod selskabet. Det medfører, at pensionskundens pengeinstitut skal værdiansætte den nu unoterede aktie m.v. til værdien i fri handel mellem uafhængige parter, og det kan f.eks. være til kurs 0, såfremt det vurderes som sandsynliggjort, at aktien m.v. er værdiløs. Det sikres derved, at pensionskunderne ikke pålægges administrative pligter, og der sikres tabsfradrag i det år, hvor tabet konstateres.

I den *fjerde* del foreslås det præciseret, at værdiansættelsesmetoden for unoterede aktier m.v. ikke finder anvendelse for børsnoterede aktier, der er suspenderet fra handel på en børs. Det foreslås, at aktierne m.v. værdiansættes til den sidst noterede kurs inden suspensionen. Det sikres derved, at pensionskunderne ikke pålægges administrative pligter som følge af suspensionen.

3.1.2. Pensionskassers fradrag for beløb, der hensættes til de pensionsberettigede ved overførsel af pensionsordninger efter pensionsbeskatningsloven

Efter gældende regler beskattes pensionskasser m.v. af alle former for formueafkast, f.eks. renteindtægter, aktieudbytter, gevinst eller tab på aktier og obligationer. For at undgå dobbeltbeskatning af den del af formueafkastet, der tilfalder og beskattes hos medlemmerne m.v. individuelt, har pensionskasserne m.v. fradrag for den del af afkastet, der hensættes individuelt som rente m.v. til pensionsopsparerne.

Pensionsordninger kan overføres skattefrit mellem pensionskasser m.v. i løbet af indkomståret. Der sker ikke beskatning i forbindelse med en overførsel af en pensionsordning. I stedet indgiver det modtagende penge- eller pensionsinstitut opgørelse for hele indkomståret. Det afgivende penge- eller pensionsinstitut skal i forbindelse med overførslen videregive sådanne oplysninger, at det modtagende penge- eller pensionsinstitut kan indgive korrekt opgørelse for hele indkomståret.

Afkastet af de formueaktiver, der ligger til dækning for pensionsordninger før overførslen, er blevet beskattet i den

afgivende pensionskasse m.v. Dobbeltbeskatning af pensionskassens afkast undgås ved, at det er den afgivende pensionskasse m.v., der har ret til at fradrage den rente m.v., der er hensat individuelt til pensionsopsparerne før overførslen.

Det har givet anledning til tvivl i pensionsbranchen, om fradraget for hensat individuel rente m.v. tilfalder den afgivende eller den modtagende pensionskasse m.v.

Det foreslås derfor at præcisere, at fradraget for hensat rente m.v. for den modtagende pensionskasse m.v. alene kan udgøre det beløb m.v., der optjenes efter overførslen. Det foreslås endvidere at præcisere, at fradraget for hensat rente m.v. for den afgivende pensionskasse m.v., alene kan udgøre det beløb m.v., der optjenes før overførslen. Derved sikres det for både den afgivende og modtagende pensionskasse m.v., at der er symmetri mellem det formueafkast, som pensionskassen m.v. beskattes af, og det fradrag, som pensionskassen m.v. er berettiget til. Endvidere sikres det, at der ikke tages fradrag i både den afgivende og modtagende pensionskasse for den rente m.v., der optjenes før overførslen.

3.1.3. Beskatning af renteindtægter i pengeinstitutordninger

Efter gældende regler skal forfaldne renteindtægter i indkomståret medregnes til beskatningsgrundlaget for personer med skattepligtige ordninger i pengeinstitutter. Når en persons skattepligt ophører, fordi vedkommende ikke længere er fuldt skattepligtig til Danmark eller bliver hjemmehørende i udlandet, sker der en ophørsbeskatning, hvor påløbne renteindtægter på ophørstidspunktet medregnes til beskatningsgrundlaget. Efter gældende regler vil endvidere renteindtægter, der er påløbet før indtræden af skattepligt, blive medregnet til beskatningsgrundlaget, hvis renteindtægterne forfalder efter indtræden af skattepligt. I tilfælde, hvor udtræden og efterfølgende genindtræden af skattepligt sker i det samme indkomstår, vil dette derfor medføre, at en del af renteindtægterne beskattes to gange.

Det foreslås, at renteindtægter, der er påløbet inden indtræden af skattepligt efter denne lov, ikke medregnes til beskatningsgrundlaget. Derved sikres det, at der ikke sker dobbeltbeskatning, og at der ikke sker beskatning af renteindtægter, der vedrører perioden før indtræden af skattepligt.

3.1.4. Acontoskat for pensionsinstitutter

Efter gældende regler kan pensionskasser og livsforsikringsselskaber indbetale acontoskat for den skat, som de beregner, opkræver og indbetaler på vegne af kunder og medlemmer med skattepligtige ordninger (individskat). Efter gældende regler er der ikke mulighed for at indbetale acontoskat for livsforsikringsselskabernes og pensionskassernes egen skat (institutskat). Det er imidlertid vanskeligt at adskille acontoskat og endelig skat for individerne henholdsvis institutterne. Pensionsbranchen ønsker at få mulighed for at indbetale acontoskat, også for så vidt angår institutskatten.

Det foreslås derfor, at alle pensionsinstitutter m.v. får mulighed for at indbetale frivillig acontoskat for så vidt angår både individskat og institutskat.

3.1.5. Beskatning af ordninger i pensionsinstitutter ved personers ophør af skattepligt

Efter gældende regler skal der for pensionsordninger i pengeinstitutter ved ophævelse af ordningen eller ved pensionskundens ophør af skattepligt ske en ophørsbeskatning, hvor eventuelle værdipapirer anses for afstået på ophørs- eller ophævelses tidspunktet, og påløbne renteindtægter medregnes til beskatningsgrundlaget. Der er en tilsvarende bestemmelse vedrørende institutters ophør af skattepligt. Det kan diskuteres, om der er en tilsvarende bestemmelse for ordninger i pensionskasser og livsforsikringsselskaber, der beskattes på individniveau.

Efter pensionsafkastbeskatningsloven opgøres det skattepligtige afkast som udgangspunkt som forsikringens korrigerede ultimodepot minus et korrigeret primodepot. Hensigten er at beskatte den del af pensionsinstituttets formueafkast, der tilfalder den enkelte pensionsordning. Efter pensionsafkastbeskatningsloven kan det skattepligtige afkast dog også opgøres på en mere direkte måde, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Efter begge opgørelsesmetoder kan det diskuteres, om pensionskunden i en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab kan undgå beskatning ved at fraflytte Danmark umiddelbart før den formelle tilskrivning af rente m.v. på ordningen.

Det foreslås derfor, at der ved den endelige opgørelse af en pensionsordning, der beskattes på individniveau i en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab, ved ordningens ophævelse eller ved kundens m.v. ophør af skattepligt, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret. Derved sikres det, at skattepligtigt afkast, der vedrører perioden med skattepligt efter denne lov, kommer til beskatning, uanset at afkastet først formelt tilskrives efter ophøret af skattepligt.

3.1.6. Harmonisering af reglerne for afregning af institutskat og individskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt

Pensionskasser og livsforsikringsselskaber beregner, indeholder og indbetaler skatten på vegne af medlemmer m.v., der individbeskattes. Samtidig er pensionskasser og livsforsikringsselskaber selv skattepligtige på institutniveau. Hvis en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab ophører, skal pensionskassen m.v. senest tre måneder efter ophøret indgive en endelig opgørelse over institutskatten. Efter gældende regler skal der imidlertid ikke samtidig indgives en endelig opgørelse over den individskat, som instituttet har beregnet og indeholdt vedrørende medlemmernes individskat for ophævede ordninger og ordninger, hvor den pensionsberettigedes skattepligt er ophørt. Det er administrativt u hensigtsmæssigt både for pensionsbranchen og SKAT, at fristreglerne ikke er sammenfaldende for indgivelse af endelig opgørelse og betaling af institutskat og individskat ved institutters ophør af skattepligt.

Det foreslås, at der også skal indgives endelig opgørelse for alle individskatter som en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab beregner, indeholder og indbetaler på vegne af sine medlemmer m.v., senest tre måneder efter pensionsinstituttets ophør af skattepligt.

3.1.7. Opgørelse af beskatningsgrundlag for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50

Det foreslås at indsætte en manglende henvisning i den korrekte opgørelsesmetode for beskatning af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50. Af den øvrige lovtekst og forarbejder fremgår det, at disse ordninger skal individbeskattes, men ved en fejl mangler der en henvisning i den korrekte opgørelsesmetode.

3.2. Pensionsbeskatningsloven

3.2.1. Mulighed for at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt i bero

Efter pensionsbeskatningsloven betales der afgift med 60 pct. af ordningens værdi, hvis udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger ændres efter den løbende ydelse er påbegyndt udbetalt. Det gælder også, hvis udbetalingen af en livsvarig alderspension sættes midlertidigt i bero.

Baggrunden er hensynet til at undgå indkomstudjævning. Kravet betyder, at det ikke ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, er muligt midlertidigt at standse udbetalingerne fra ordningen (uden afgiftsmæssige konsekvenser). Det ville kunne gøres i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten – evt. med henblik på at planlægge genoptagelse af udbetalingerne i et senere indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere.

Forsikringsbranchen har imidlertid anført, at den manglende mulighed for suspension her og nu kan udgøre en økonomisk hindring for, at personer, der har nået efterlønsalderen, og som bliver ramt af arbejdsløshed, vender tilbage til arbejdsmarkedet. Kravet om, at pensionsudbetalingen skal fortsætte sideløbende med lønindtægt, kan med de gældende skatteregler føre til, at de pågældende personer kun får en marginal økonomisk effekt af at vende tilbage til arbejdsmarkedet, fordi den ekstra indsats, som de i den forbindelse yder, i det hele bliver progressivt beskattet med topskat på grund af den supplerende indkomst fra pensionsordningen under udbetaling. Forsikringsbranchen har i tilknytning hertil anført, at den reelle spekulationsmulighed knyttet til at suspendere udbetalingerne fra en livsvarig alderspension er stærkt begrænset. Det skyldes, at suspensionen af udbetalingerne vil resultere i højere udbetalinger - og dermed højere skattebetaling - i resten af udbetalingsperioden. Men den progressive beskatning her og nu af de pågældendes arbejdsindkomst ved genindtræden på arbejdsmarkedet kan virke som en barriere.

Det er korrekt, at spekulationsmulighederne knyttet til suspension af udbetalingerne fra en livsvarig alderspension

er begrænsede, jf. også afsnittet *Økonomiske konsekvenser for det offentlige* nedenfor, hvortil der henvises.

Mere generelt kan reglen desuden siges at hæmme fleksibiliteten for personer, der ønsker at supplere deres indkomst ved at arbejde efter, at udbetalingen af en livsvarig alderspension er påbegyndt. Dermed modvirker reglen ønsket om, at pensionister får mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor at give mulighed for, at udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt kan sættes i bero uden skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser.

Den tidligere skatteminister i VK-regeringen afgav i forbindelse med behandlingen af lovforslag L 76 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Førlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.), Folketinget 2010-11, tilsagn om at optimere vilkårene for et fleksibelt arbejdsmarked ved genindtræden på arbejdsmarkedet efter pensionering. Regeringen finder ligesom den tidligere VK-regering, at skattereglerne ikke bør hæmme fleksibiliteten for personer, der ønsker at supplere deres indkomst ved at arbejde efter, at udbetalingen af en livsvarig alderspension er påbegyndt.

3.2.2. Hindring af mulig omgåelse af loftet på 50.000 kr. for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension og kravet om, at ophørende alderspension skal udbetales over mindst 10 år

Efter pensionsbeskatningsloven skal en rateforsikring udbetales i lige store rater over mindst 10 år.

At raterne skal være lige store betyder ikke, at hver samlet årlig udbetaling skal være fuldstændig identisk med de andre årlige udbetalinger. Der vil naturligvis være investeringsafkast og administrationsomkostninger i udbetalingsperioden, som vil påvirke de enkelte årsudbetalinger.

Er der tale om et gennemsnitsrenteprodukt, vil den årlige udbetaling være et produkt af rateforsikringens værdi, når den påbegyndes udbetalt, og grundlagsrenten på ordningen. Er der tale om et markedsrenteprodukt, vil udbetalingen ske efter et serieprincip eller et annuitetsprincip eller efter et forsikringsprincip.

Ved anvendelse af serieprincippet fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved hvert kalenderårs begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling. Ved anvendelse af annuitetsprincippet fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Ved anvendelse af forsikringsprincippet vil udbetalingen tilnærmelsesvist skulle beregnes som for et gennemsnitsrenteprodukt.

Heller ikke for markedsrenteprodukter er der tale om, at hvert enkelt årsudbetaling er identisk med de andre årsudbe-

talinger, men grundlæggende tilstræbes det, at raterne er lige store set over hele udbetalingsforløbet, således at kravet i pensionsbeskatningsloven overholdes.

Efter pensionsbeskatningsloven, der regulerer vilkårene for oprettelse af pensionsordninger med løbende udbetalinger, stilles bl.a. som krav, at pensionsordningen skal gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død. Der stilles – som loven umiddelbart er formuleret – derimod ikke direkte krav om, at de løbende udbetalinger er lige store.

På denne baggrund giver flere pensionsudbydere mulighed for at vælge en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet for en livsvarig alderspension. På samme måde synes det umiddelbart at være muligt at vælge en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet for en ophørende alderspension.

Dette harmonerer ikke med loftet for indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner, der for 2012 er på 50.000 kr. (100.000 kr. for 2010 og 2011). Målsætningen med loftet er i videst muligt omfang at fremme egenforsørgelse i hele alderdommen i form af livsvarige alderspensioner frem for egenforsørgelse alene i den første del af alderdommen i form af ratepensioner og ophørende alderspensioner. Dermed blev der taget hånd om det problem, at supplerende indkomster i form af ratepensioner og ophørende alderspensioner i mindre grad aflaster de offentlige udgifter, end livsvarige alderspensioner gør, fordi indtægtsreguleringen i pensions- og boligydelse begrænses til en kortere årrække, indtil den ophørende alderspension eller ratepensionsudbetalingen ophører.

Den forhøjede ydelse udregnes således med udgangspunkt i en afkastforudsætning under udbetalingsforløbet, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden. Derved vil udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Sættes afkastforudsætningen ekstremt højt, vil metoden i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden. Metoden betyder reelt, at en del af - eller i grænsetilfælde - hele den livsvarige alderspension konverteres til en ratepension eller ophørende alderspension. Dermed kan 50.000 kr.s-reglen for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension omgås, ligesom kravet om, at en alderspension skal udbetales over mindst 10 år kan omgås. Sat på spidsen kan en ordning, der i det væsentlige svarer til en ratepensionsordning, med metoden kamoufleres som en livsvarig alderspension, hvorved kravene til en ratepensionsordning og ophørende alderspension omgås.

Det foreslås derfor, at der på linje med reglerne for rateforsikringer stilles krav om, at pensionsordninger med løbende ydelser udbetales i lige store ydelser.

Der stilles derimod ikke krav om, at hver enkelt års løbende udbetalinger eksakt svarer til alle andre års løbende udbetalinger, hvilket henset til afkast, risiko og omkostninger,

der varierer fra år til år, og som dermed påvirker størrelsen af de enkelte årsudbetalinger i form af bonus, vil være umuligt.

3.2.3. *Overførsel af ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling til en nyoprettet ophørende alderspension med en udbetalingsperiode på mindre end 10 år*

En ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling, hvor den resterende udbetalingsperiode er under 10 år, kan overføres til en nyoprettet ratepension med en udbetalingsperiode, der mindst svarer til den resterende udbetalingsperiode af den overførte ordning, selvom den nyoprettede ordning hermed får en udbetalingsperiode på under 10 år. Der er dermed tale om en undtagelse fra hovedreglen for ratepensioner om, at sådanne pensionsordninger skal oprettes med en udbetalingsperiode på mindst 10 år.

Ønsker pensionsopsparerer at overføre ratepensionen eller den ophørende alderspension til en nyoprettet ophørende alderspension, skal den nyoprettede ophørende alderspension derimod have en udbetalingsperiode på mindst 10 år. Der er således tale om en ubegrundet forskelsbehandling af ratepensioner og ophørende alderspensioner.

Det foreslås derfor en regel om, at en ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling, hvor den resterende udbetalingsperiode er under 10 år, kan overføres til en nyoprettet ophørende alderspension med en udbetalingsperiode, der mindst svarer til den resterende udbetalingsperiode af den overførte ordning.

3.2.4. *Andre ændringer*

Det foreslås at genindsætte en regel, der ved en fejl udgik ved Forårspakke 2.0 i 2010.

Før lov nr. 412 af 29. maj 2009 indeholdt dagældende pensionsbeskatningslov en regel om, at hvis arbejdstagerens personlige indkomst efter en eventuel forhøjelse som angivet i den gældende pensionsbeskatningslov er negativ, skal et beløb svarende til det negative beløb af indbetalingerne medregnes ved indkomstopgørelsen. Reglen indebærer, at indbetalingerne skal kunne rummes i den personlige indkomst (før indbetalingen), og er dette ikke tilfældet, skal et beløb svarende til det negative beløb af indbetalingerne medregnes ved indkomstopgørelsen. Denne regel udgik ved en fejl i ovennævnte lov med virkning fra indkomståret 2010.

Indbetalinger til en kapitalpensionsordning samt bidrag til supplerende engangsydelser inden for 46.000 kr.s grænsen (i 2012) vil normalt kunne rummes i arbejdstagerens personlige indkomst, idet bidraget i realiteten er en lønindtægt for arbejdstageren, der modsvares af et fradrag af samme størrelse.

Der foreslås en regel om, at indbetalinger til en kapitalpensionsordning, der er oprettet i et ansættelsesforhold, ikke kan gøre den personlige indkomst negativ.

Der foreslås endvidere en lempelse af en overgangsregel – ophørspensionsordningen for tidligere selvstændigt er-

hvervsdrivende, der blev fastsat i forbindelse med nedsættelse af grænsen fra 75 pct. til 50 pct. for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier fra 2012.

I lov nr. 1380 af 28. december 2011 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, dødsboskatteoven, pensionsbeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier) blev procentsatsen i pensionsbeskatningsloven som betingelse for at kunne anvende ophørspensionsordningen nedsat fra 75 pct. til 50 pct.

Overgangsreglen går ud på, at den selvstændigt erhvervsdrivende har ét år til at bringe en aktivandel ned under 50 pct., mens de selvstændige, der har planlagt at oprette en ophørspension i 2012, kan anvende de gældende regler, der galdt til og med 2011.

Overgangsreglen må anses for at være for snæver. Det foreslås derfor at give en frist på to år til at bringe en aktivandel ned under 50 pct., mens de selvstændige, der har planlagt at oprette en ophørspension, kan anvende de hidtil gældende regler i 2012 og 2013.

Endelig foreslås det at præcisere reglen for overførsel af ratepensioner og ophørende alderspensioner under udbetaling, sådan at de på overførselstidspunktet resterende aftalte udbetalinger for det kalenderår, hvori overførslen er sket, ved deloverførsel fordeles forholdsmæssigt mellem den ordning overførslen er sket fra, og den ordning, overførslen er sket til.

3.3. *Kildeskatteloven*

Efter kildeskatteloven gælder der begrænset skattepligt for pensionsopsparring i danske selskaber, hvis pensionsudbetalingen er skattepligtig for en fuldt skattepligtig.

Det indebærer, at en person, der har oprettet en pensionsordning i et dansk pensionsinstitut, og som under ophold i udlandet har foretaget indbetalinger med fradrags- eller bortseelsesret, bliver begrænset skattepligtig af udbetalingerne.

Det findes ikke rimeligt at beskatte udbetalinger fra ordningen i tilfælde, hvor dels præmierne alene er fradraget, eller der har været bortseelsesret, i udlandet ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, dels personen er bosiddende i udlandet på udbetalingstidspunktet.

Der foreslås en regel om, at der ikke skal gælde begrænset skattepligt af udbetalinger fra danske pensionsinstitutter, hvor indbetalingerne alene er sket med fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af udenlandsk skattepligtig indkomst.

3.4. *Skattekontrolloven*

Ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) blev der foretaget en række ændringer også for ikke fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark såvel som i

udlandet. Bl.a. blev det muligt for penge- og kreditinstitutter at udbyde ikke fradragsberettiget pensionsopsparing omfattet af pensionsbeskatningsloven (§ 53 A). Denne bestemmelse regulerer ikke-fradragsberettigede pensionsordninger. Indbetalinger til ordninger omfattet af den nævnte bestemmelse er ikke fradragsberettigede, mens udbetalingerne til gengæld er skattefri. Bestemmelsen regulerer både danske og udenlandske ordninger.

Ved en fejl blev der imidlertid ikke indført en pligt for penge- eller kreditinstituttet til hvert år at give told- og skatteforvaltningen oplysning om indestående og afkast af pensionsordninger m.v. på sådanne ordninger, svarende til hvad der gælder for forsikringsselskaber og pensionskasser.

Det foreslås at indføre en sådan forpligtelse, ligesom der foretages enkelte andre justeringer af skattekontrolloven i relation til ikke-fradragsberettigede pensionsordninger.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet set skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Nedenfor er de provenumæssige konsekvenser af de enkelte elementer i lovforslaget uddybet.

4.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

4.1.1. Acontoskat

Forslaget vedrørende indførelse af mulighed for aconto indbetalinger af skatten for institutter har ingen provenumæssige konsekvenser, da tab af eventuelle rentebetalinger modsvares af, at staten modtager pengene tidligere end efter gældende regler.

4.1.2. Beskatning ved ind- og udtræden af skattepligt

Forslaget fastsætter, hvorledes grundlaget for pensionsafkastskatten skal opgøres for de personer, hvis skattepligt indtræder eller ophører i løbet af året. For pengeinstitutkunder foreslås det, at renteindtægter, der er påløbet inden indtræden af skattepligt, ikke medregnes til beskatningsgrundlaget. For medlemmer m.v. i pensionskasser og livsforsikringsselskaber foreslås det præciseret, at afkastet beskattes helt frem til en eventuel udtræden af skattepligt. Disse to modsatrettede effekter skønnes at udligne hinanden, og derfor skønnes forslaget ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4.2 Pensionsbeskatningsloven

4.2.1. Mulighed for at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt i bero

Med lovforslaget bliver der mulighed for at sætte udbetalinger fra livsvarige alderspensioner midlertidigt i bero. Dette medfører isoleret set en lavere progression i den enkelte persons indkomstbeskatning. Dog kan personer, som i dag genindtræder på arbejdsmarkedet, foretage indbetalinger på pensionsordninger, mens pensionen udbetales. Derved kan de ligeledes undgå progressiv beskatning. Forslaget skønnes

således netto ikke at medføre nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4.2.2. Hindring af mulig omgåelse af loftet på 50.000 kr. for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension samt af kravet om, at ophørende alderspension skal udbetales over mindst 10 år

Lovforslaget sikrer, at udbetalingerne fra livsvarige alderspensioner bliver udbetalt i overensstemmelse med det tilsigtede. I det omfang, at udbetalinger fra alderspensioner sker med en for høj beregningsrente, vil der fremkomme et utilsigtet provenutab, idet den umiddelbare progression falder. Provenutabet kan ikke kvantificeres nærmere, men skønnes at være meget beskedent.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for Skatteministeriet til systemtilretninger og vejledning på ca. 700.000 kr. på grund af ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative driftsudgifter.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har som udgangspunkt ingen administrative konsekvenser for borgerne, idet den foreslåede ændrede opgørelsesmetode for beskatning af unoterede aktier m.v. i pensionsafkastbeskatningsloven dog fritager pensionskunderne for visse administrative pligter.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har, bortset fra § 3, nr. 1, 4, 5 og 10, § 4 og § 5, været i høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Cevea, Cepos, Danske Advokater, Dansk Erhverv, DI, Danish Venture Capital and Private Equity Association,

Dansk Aktionærforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, FSR-danske revisorer, FTF, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Pensionsstyrelsen, Retssik-

kerhedssekretariatet, Skatterevisorforeningen, Videncentret for Landbrug og Ældre Sagen.

Lovforslagets § 3, nr. 1, 4, 5 og 10, § 4 og § 5, er sendt i høring samtidigt med lovforslagets fremsættelse hos den kreds af myndigheder og organisationer m.v., der er anført ovenfor.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Samlet set skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger til systemtilretninger og vejledning på ca. 700.000 kr. på grund af ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative driftsudgifter.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at medføre lettelser, der ikke kan kvantificeres nærmere, i de administrative byrder for pensionsinstitutterne, der er ved at håndtere pensionsordninger anbragt i unoterede aktier m.v.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Som udgangspunkt ingen, idet den foreslåede ændrede opgørelsesmetode for beskatning af unoterede aktier m.v. i pensionsafkastbeskatningsloven dog fritager pensionskunderne for visse administrative pligter.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at ophæve den begrænsede skattepligt af udbetalinger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A.

Den begrænsede skattepligt gælder efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 11, for personer, der erhverver indkomst her fra landet i form af udbetaling af pensionsopsparing eller pension og andre sociale ydelser udbetalt i henhold til lovgivningen, som ville være skattepligtig for en person omfattet af kildeskattelovens § 1.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 2, fastsat, at præmier og bidrag til ordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, medregnes udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i § 53 A, stk. 1, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet.

Efter ordlyden af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 11, gælder den begrænsede skattepligt for pensionsopsparing i danske selskaber, hvis pensionsudbetalingen er skattepligtig for en fuldt skattepligtig. Det er netop tilfældet for ordninger

omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i danske selskaber.

Det indebærer, at en person, der har oprettet en pensionsordning i et dansk pensionsinstitut, og som under ophold i udlandet har foretaget indbetalinger med fradrags- eller bortseelsesret, bliver begrænset skattepligtig af udbetalingen.

Det foreslås i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 11, en regel om, at der ikke gælder begrænset skattepligt for udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5. Forslaget betyder, at en ikke herboende person kan indbetale eller have indbetalt på en dansk pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A med fradrags- eller bortseelsesret i udlandet ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, uden at der indtræder begrænset skattepligt af udbetalingerne fra ordningen.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget er en indsættelse af en manglende henvisning.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 4, er pensionsordninger i danske forsikringsselskaber m.v., der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, skattepligtige på individniveau.

Pensionsbeskatningslovens § 50 blev ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 ophævet, og de forsikringer og pensionsordninger, som hidtil havde været omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, blev ved lovændringen omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A eller § 53 B med virkning fra og med den 2. juni 1998. Dette var dog under forudsætning af, at forsikringen eller pensionsordningen var oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, jf. § 6, stk. 3, i lov nr. 429 af 26. juni 1998. Pensionsbeskatningslovens § 50 finder således fortsat anvendelse for forsikringer og pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet før den 18. februar 1992.

Efter pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 5, ses der bort fra tilskrivning af bonus og renter m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når udbetalingen ikke er påbegyndt. Hermed bliver det løbende afkast af pensionsformuen ikke indkomstbeskattet. Var pensionsordningen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut, ville pensionsinstituttet dog efter dagældende regler være skattepligtig af afkastet af pensionsordningen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006 om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), der havde virkning for pensionsordninger i danske pensionsinstitutter til og med indkomståret 2009.

Ved omlægningen af pensionsafkastskattepligten fra institut- til individniveau i den nye pensionsafkastbeskatningslov, lov nr. 1535 af 19. december 2007, blev skattepligten for pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 videreført på individniveau med virkning fra og med indkomståret 2010. Ved en fejl blev det ikke fastlagt, at det skattepligtige afkast skal opgøres efter pensionsafkastbe-

skatningslovens § 4 eller § 4 a. Med forslaget indsættes i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4, stk. 1, og 4 a, stk. 1, den manglende henvisning til pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 4, så det sikres, at afkastet fremover beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 eller § 4 a.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 beskattes afkastet af pensionskassers m.v. egenkapital og ufordelte midler. Som udgangspunkt indgår alle former for formueafkast i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1. For at undgå dobbeltbeskatning af den del af afkastet, der tilfalder og beskattes hos medlemmerne individuelt, gives der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1-10, fradrag for den del af pensionskassens afkast, der hensættes individuelt som rente m.v. til pensionsopsparerne.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, sker der ikke beskatning i forbindelse med en overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41. I stedet indgiver det modtagende penge- eller pensionsinstitut opgørelse for hele indkomståret. Det afgivende penge- eller pensionsinstitut skal i forbindelse med overførslen videregive sådanne oplysninger, at det modtagende penge- eller pensionsinstitut kan indgive korrekt opgørelse for hele indkomståret.

Afkastet af de formueaktiver, der ligger til dækning for pensionsordninger før overførslen, er blevet beskattet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, i den afgivende pensionskasse m.v. Formålet med pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, er, som beskrevet i bemærkningerne til den nye pensionsafkastbeskatningslov (L 10, Folketinget 2007-2008, 2. samling), der er vedtaget som lov nr. 1535 af 19. december 2007, at undgå dobbeltbeskatning af pensionskassens afkast. Det er derfor den afgivende pensionskasse m.v., der har ret til at fradrage den rente m.v., der er hensat individuelt til pensionsopsparerne før overførslen.

Da det har givet anledning til tvivl i pensionsbranchen om, hvorledes pensionsordninger, der er overført efter pensionsbeskatningslovens § 41, skal behandles, foreslås det i en ny bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 3, at præcisere, at fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1-10, for den afgivende pensionskasse m.v. alene kan udgøre det beløb m.v., der optjenes før overførslen og for den modtagende pensionskasse m.v. alene kan udgøre det beløb m.v., der optjenes efter overførslen.

Eksempel

En pensionsordning i Pensionskasse A overføres pr. 1. juli 2012 til Pensionskasse B. I forbindelse med overførslen videregiver Pensionskasse A oplysninger om det skattepligtige afkast for perioden 1. januar 2012 - 30. juni 2012 (delperiode 1) til Pensionskasse B. Det skattepligtige afkast efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 er i delperiode 1: 4.500 kr. Hele pensionsordningen inkl. afkastet fra delperiode 1 overføres til Pensionskasse B.

I perioden 1. juli 2012 - 31. december 2012 opgør Pensionskasse B det skattepligtige afkast efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 til 5.500 kr. Den modtagende Pensionskasse B indberetter og afregner skatten af det samlede skattepligtige afkast på 10.000 kr., og medlemmet orienteres først om det samlede afkast og skatten heraf på dette tidspunkt.

Efter forslaget præciseres det, at den afgivende Pensionskasse A alene kan fradrage 4.500 kr. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1.

Efter forslaget præciseres det, at den modtagende Pensionskasse B alene kan fradrage 5.500 kr. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1.

Til nr. 3

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, skal personer med pensionsafkastskattepligtige ordninger i pengeinstitutter medregne de renteindtægter, der forfalder i indkomståret. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, skal der ved ophør af skattepligt som følge af, at personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller er blevet hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ske en ophørsbeskatning, hvor påløbne renter på ophørstidspunktet medregnes til beskatningsgrundlaget.

Der er imidlertid ingen regler, der periodiserer renteindtægter ved indtræden af skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1. Det medfører, at renteindtægter, der er påløbet før indtræden af skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, men som forfalder efter indtræden af skattepligt, medregnes til beskatningsgrundlaget. Såfremt udtræden og efterfølgende genindtræden af skattepligt sker i det samme indkomstår, vil det medføre, at en del af de samme renteindtægter beskattes to gange.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, at renteindtægter, der er påløbet inden skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, påbegyndes, ikke medregnes til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 3.

Til nr. 4

Forslaget er en nyaffattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. Da der foreslås flere ændringer i stk. 7 er det af overskuelighedsmæssige grunde valgt at nyaffatte det pågældende stk. 7.

Forslaget består af to dele. Dels præciseres det, at aktier eller anparter, der afnoteres fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anses for anskaffet til den sidst noterede kurs inden afnoteringen. Dels foreslås det, at indgangsværdien for en unoteret aktie eller anpart ved indtræden af skattepligt for den pensionsberettigede, er den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab inden den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt.

Aktier eller anparter, der afnoteres fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Et selskab kan anmode om at blive slettet fra notering på et reguleret marked eller multilateral handelsfacilitet, og i de tilfælde, hvor aktien både før og efter afnoteringen er placeret i et særskilt depot tilknyttet en pensionsopsparingskonto, skiftes der ved afnoteringen værdiansættelsesmetode fra hovedreglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, til den specifikke værdiansættelsesmetode for unoterede aktier i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. Denne ændring af værdiansættelsesmetode har skabt tvivl om fastsættelsen af anskaffelsessummen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7.

Med forslaget til nyaffattelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, præciseres det, at aktier eller anparter, der afnoteres fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anses for anskaffet til den sidst noterede kurs inden afnoteringen. Det medfører, at der i senere indkomstår ikke kan tages fradrag for urealiserede kurstab under den sidst noterede kurs inden afnoteringen.

Eksempel 1

En aktie er fra 20. januar i indkomståret og resten af indkomståret placeret i et særskilt depot tilhørende en pensionsopsparingskonto. Aktien anskaffes som børsnoteret til kurs 200 den 20. januar, og ved afnoteringen den 1. juli er den sidst noteret til kurs 230. Den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret er 256. Denne værdi skal pensionsoppareren indberette til pengeinstituttet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7.

Med forslaget præciseres det, at anskaffelsessummen som unoteret aktie efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, er den sidst noterede kurs inden afnoteringen (230). Dette ændrer ikke ved, at den indre værdi ifølge det seneste årsregnskab pr. 15. november i indkomståret (256) er større end anskaffelsessummen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7 (230), hvorfor det er værdien ifølge årsregnskabet, der anvendes som værdien ved indkomstårets udløb. Gevinsten på aktien skal derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (256) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (den oprindelige anskaffelsessum som børsnoteret aktie på 200), og den samlede gevinst opgøres derfor til 56. Den sidst noterede kurs som noteret aktie (230) er dog fremover anskaffelsessummen som unoteret aktie, hvorfor der i senere indkomstår ikke kan tages fradrag for urealiserede kurstab under kurs 230 (med mindre selskabet tages under konkursbehandling).

Eksempel 2

En aktie er hele indkomståret placeret i et særskilt depot tilhørende en pensionsopsparingskonto. Aktien blev noteret til kurs 100 ved udgangen af det foregående indkomstår, hvorfor denne værdi pr. definition også er værdien ved begyndelsen af indeværende indkomstår. Ved afnoteringen den 1. september er den sidst noteret til kurs 130. Den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret er kurs 90. Denne værdi skal pensionsopspa-

rerer indberette til pengeinstituttet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. Med forslaget præciseres det, at anskaffelsessummen som unoteret aktie efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, er den sidst noterede kurs inden afnoteringen (130). Ved udgangen af indkomståret er anskaffelsessummen efter § 15, stk. 7 (130) større end den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret (90). Gevinsten på aktien kan derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (130) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (100), og den samlede gevinst opgøres derfor til 30. Den sidst noterede kurs som noteret aktie (130) er fremover anskaffelsessummen som unoteret aktie, hvorfor der i senere indkomstår ikke kan tages fradrag for urealiserede kurstab under kurs 130 (med mindre selskabet tages under konkursbehandling).

Den foreslåede bestemmelse gælder ikke for aktier eller anparter, der afnoteres som følge af, at der er afsagt konkursdekret mod det aktie- eller anpartsudstedende selskab. I disse tilfælde foreslås der særskilte regler i lovforslagets § 1, nr. 5.

Indgangsværdi for unoterede aktier m.v. ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, sammenholdt med pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, er pensionsberettigede, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og som ikke er hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skattepligtige af gevinst eller tab på unoterede aktier m.v., der er anbragt i pensionsopsparingskonti i pengeinstitutter. Såfremt en pensionsberettiget ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, eller er fuldt skattepligtig til Danmark, men er hjemmehørende i udlandet ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst (DBO), er vedkommende fritaget for pensionsafkastskat. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 11, stk. 2, er indkomståret den del af kalenderåret, hvori skattepligten har bestået, hvilket har betydning ved ind- og udtræden af skattepligt.

Efter gældende regler skal unoterede aktier m.v. ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt værdiansættes efter § 15, stk. 7. Det betyder, at indgangsværdien ved indtræden af skattepligt skal opgøres til den største værdi af enten anskaffelsessummen eller den indre værdi ifølge det seneste årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Dette er ikke hensigtsmæssigt, såfremt den unoterede aktie m.v. er anskaffet i en periode, hvor der ikke er skattepligt efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller i en periode, hvor den pensionsberettigede tidligere har været skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der vil i sådanne tilfælde i højere grad kunne opnås tabsfradrag for kurstab, der opstår i perioden, hvor der ikke er skattepligt end, hvis unoterede aktier m.v. blev værdiansat til den indre værdi pr. aktie m.v. ifølge seneste årsregnskab for indtræden af skattepligt. Dette kan illustreres med følgende eksempel:

Eksempel

En pensionsberettiget anskaffer den 1. januar 2011 en unoteret aktie til kurs 100. Den 4. januar 2011 fraflytter den

pensionsberettigede Danmark, og skattepligten ophører hermed. Frem til den 15. december 2015 er den pensionsberettigede ikke fuldt skattepligtig til Danmark og er dermed ikke skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven. På tidspunktet for (gen)indtræden af fuld skattepligt til Danmark og skattepligt efter pensionsafkastbeskatningsloven er den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november kurs 30. Ifølge gældende regler skal indgangsværdien fastsættes til den største værdi af enten anskaffelsessummen eller den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Anskaffelsessummen på 100 er større end den indre værdi på 30, og anskaffelsessummen på 100 er indgangsværdien ved genindtræden af skattepligt. Dagen efter genindtræden af skattepligt sælges den unoterede aktie til en pris cirka svarende til den indre værdi ifølge årsregnskabet på 30, og der realiseres derved et skattepligtigt tab på cirka 70.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at tab, der er opstået i perioden, hvor den pensionsberettigede ikke har været skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan fratrækkes i beskatningsgrundlaget efter (gen)indtræden af skattepligt.

For børsnoterede aktier fastsættes indgangsværdien ved indtræden af skattepligt til handelsværdien på tidspunktet for indtræden af skattepligt. Baggrunden for § 15, stk. 7, er netop, at der ikke foreligger løbende markedsværdiansættelser af unoterede aktier eller anparter til brug for den løbende lagerbeskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven. Da de manglende værdiansættelser gør det vanskeligt for pengeinstitutterne at kunne opgøre beskatningen efter loven og indbetale skatten, er der i stedet en enkel værdiansættelsesregel for sådanne unoterede aktier eller anparter. Denne enkelte værdiansættelsesregel bør også så vidt muligt anvendes ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt.

Med nyaffattelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, foreslås det ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt, at unoterede aktier og anparter anses for anskaffet til den indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge det senest aflagte årsregnskab før indtræden af skattepligten. Denne indgangsværdi ved indtræden af skattepligt bliver samtidig også anskaffelsessummen efter 1. pkt., og der kan ikke i senere indkomstår tages fradrag for urealiserede kurstab under denne indgangsværdi.

Da det må formodes, at pensionsberettigede med pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 på et tidligere tidspunkt har været fuldt skattepligtige til Danmark, vil indtræden af skattepligt i langt overvejende grad i praksis betyde genindtræden af skattepligt.

Reglerne om, at den pensionsberettigede skal give pengeinstituttet oplysninger om skatteværdier, finder tilsvarende anvendelse for indgangsværdien ved indtræden af skattepligt.

Opgørelsen af gevinst eller tab på unoterede aktier m.v. efter forslaget kan illustreres med følgende eksempler.

Eksempel 1

Skattepligten for en pensionsberettiget (gen)indtræder den 1. februar 2013, og i det seneste årsregnskab før indtræden af skattepligt er den indre værdi kurs 100. Dette er herefter indgangsværdien ved indtræden af skattepligt og samtidig også anskaffelsessummen efter § 15, stk. 7. Det betyder, at der i senere indkomstår ikke kan tages fradrag for urealiserede kurstab under kurs 100. Ved udgangen af indkomståret 2013 skal værdien opgøres til den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret, hvilket er et nyt årsregnskab aflagt efter indtræden af skattepligten, hvor den indre værdi er kurs 105. Gevinsten på aktien i indkomståret 2013 kan derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (105) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (100), og den skattepligtige gevinst opgøres derfor til 5.

Eksempel 2

Skattepligten for en pensionsberettiget (gen)indtræder den 30. november 2013, og det seneste årsregnskab er aflagt den 1. april 2013, hvor den indre værdi er kurs 100. Dette er herefter indgangsværdien ved indtræden af skattepligt og anskaffelsessummen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. Det betyder, at der i senere indkomstår ikke kan tages fradrag for urealiserede kurstab under kurs 100. Ved udgangen af indkomståret 2013 skal værdien opgøres til den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret, hvilket også er årsregnskabet aflagt den 1. april 2013. Der sker derfor ingen beskatning af gevinst eller tab i indkomståret 2013.

Den foreslåede bestemmelse gælder ikke for aktier eller anpartar, der er afnoteret som følge af, at der er afsagt konkursdekret mod det aktie- eller anpartsudstedende selskab. I disse tilfælde foreslås der særskilte regler i lovforslagets § 1, nr. 5.

Der er endvidere med nyaffattelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, 1. pkt., sket to redaktionelle og sproglige ændringer af bestemmelsen.

Det bemærkes, at 5.-7. pkt. i den foreslåede nyaffattelse af stk. 7 alene indeholder ændrede henvisninger som følge af indsættelsen af nye punktummer med forslaget. I pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, 5. pkt., er der angivet en frist (1. december) for den skattepligtiges oplysninger til pengeinstituttet om de opgjorte værdier af aktierne m.v. til brug for beskatningen. Pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, 6. pkt., er en regel om, at hvis den skattepligtige ikke giver pengeinstituttet oplysning om værdien af aktierne m.v. rettidigt, skal pengeinstituttet anvende anskaffelsessummen ved opgørelsen af lagerbeskatningen. Og pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, 7. pkt., fastsætter hvilke dele af regelsættet i stk. 7, der finder tilsvarende anvendelse for andele i et kommanditaktieselskab, som pensionsordningen er anbragt i.

Til nr. 5

Forslaget består af to dele. Dels en del om noterede aktier m.v., der har været optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor der er afsagt konkursdekret mod det aktie- eller anpartsudstedende selskab, dels en del om noterede aktier, der er suspenderet fra handel på en børs.

Unoterede aktier m.v., der har været optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor der er afsagt konkursdekret mod selskabet.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, værdiansættes noterede aktier m.v. til den højeste værdi af enten anskaffelsessummen eller den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Der kan forekomme situationer, hvor et børsnoteret selskab afnoteres fra et reguleret marked eller multilateral handelsfacilitet som følge af, at der er afsagt konkursdekret mod selskabet. Der kan imidlertid gå lang tid, før selskabet bliver endeligt afmeldt i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Frem til den endelige afmelding kan aktien fortsat være anbragt i et særskilt depot tilhørende en pensionsopsparingskonto. Efter gældende regler skal aktien behandles som en unoteret aktie, hvilket medfører, at den enkelte pensionskunde skal indsende oplysninger til pengeinstituttet om henholdsvis anskaffelsessum og indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab. Det er u hensigtsmæssigt, at pensionskunderne pålægges denne administrative byrde i situationer, hvor det er åbenbart, at aktien er værdiløs. Gældende regler kan også medføre, at den enkelte pensionskunde ikke opnår tabsfradrag på det tidspunkt, hvor det er åbenbart, at aktien er værdiløs.

Det foreslås i en ny bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8, at pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, derfor ikke skal finde anvendelse for noterede aktier m.v., der har været optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor der er afsagt konkursdekret mod det aktie- eller anpartsudstedende selskab. Forslaget indebærer, at hovedreglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, finder anvendelse for den unoterede aktie m.v., hvor der er afsagt konkursdekret mod selskabet. Det medfører, at det indeholdelsespligtige pengeinstitut skal værdiansætte den unoterede aktie til værdien i fri handel mellem uafhængige parter, og denne værdiansættelse kan eventuelt ske til kurs 0, såfremt det vurderes som sandsynliggjort, at aktien er værdiløs.

Eksempel 1

En aktie er hele indkomståret placeret i et pensionsdepot tilhørende en pensionsopsparingskonto i et pengeinstitut. Aktien blev noteret til kurs 50 ved udgangen af det foregående indkomstår, hvorfor denne værdi pr. definition også er værdien ved begyndelsen af indeværende indkomstår. I løbet af indeværende indkomstår bliver selskabet afnoteret fra børsen og der bliver afsagt konkursdekret mod selskabet. Kurator i konkursboet udmelder i løbet af indkomståret, at aktionærerne ikke skal forvente at få udbetalt dividende fra boet. Det indeholdelsespligtige pengeinstitut kan derfor værdiansætte aktien til kurs 0 ved udgangen af indkomståret.

Tabet på aktien kan derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (0) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (50), og det samlede tab opgøres derfor til 50.

Eksempel 2

En aktie er hele indkomstår 1 og indkomstår 2 placeret i et pensionsdepot tilhørende en pensionsopsparingskonto i et pengeinstitut.

I år 1 er aktien børsnoteret ved indkomstårets begyndelse (kurs 30), men bliver senere afnoteret som følge af selskabets økonomiske problemer. Der bliver dog ikke afsagt konkursdekret mod selskabet i år 1. Aktien skal ved udgangen af år 1 værdiansættes til den største værdi af enten anskaffelsessummen (den sidst noterede kurs inden afnoteringen, jf. forslaget § 1, nr. 4) eller den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Det antages, at den største værdi er den sidst noterede kurs inden afnoteringen (kurs 20). Tabet på aktien i år 1 kan derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (20) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (30), og det samlede tab opgøres derfor til 10.

Værdien ved udgangen af år 1 på kurs 20 er pr. definition også værdien ved begyndelsen af år 2. I løbet af år 2 bliver der afsagt konkursdekret mod selskabet, og kurator i konkursboet melder ud, at aktionærerne ikke skal forvente at modtage dividende fra konkursboet. Det indeholdelsespligtige pengeinstitut kan derfor værdiansætte aktien til kurs 0 ved udgangen af år 2. Tabet på aktien i år 2 opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (0) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (20), og det samlede tab opgøres derfor til 20.

Noterede aktier m.v., der er suspenderet fra handel på en børs

Der kan også forekomme situationer, hvor aktier i et selskab i en kortere eller længere periode suspenderes fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dette kan eksempelvis skyldes uafklarede økonomiske problemer, fusions-, købs- eller salgsplaner. I aktieavancebeskatningsloven anses aktier, som er suspenderede fra en fondsbørs, som unoterede. Dette har ført til tvivl om, hvorvidt suspenderede aktier, i relation til pensionsafkastbeskatningsloven, også skal anses som unoterede. Det er uhenigtsmæssigt, at den enkelte pensionskunde skal indsende oplysninger til pengeinstituttet, såfremt aktien er suspenderet ved indkomstårets udløb, og det skaber også tvivl om fastsættelsen af de korrekte værdier.

Det præciseres derfor med forslaget til pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 8, at pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, ikke finder anvendelse for aktier, der er suspenderede fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. De suspenderede aktier skal derfor ikke værdiansættes til den højeste værdi af enten anskaffelsessummen eller den indre værdi ifølge det senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Efter forslaget skal de suspenderede aktier ved udgangen af indkomståret

værdiansættes til den sidst noterede kurs inden suspensionen.

Eksempel 3

En aktie er hele indkomståret placeret i et pensionsdepot tilhørende en pensionsopsparingskonto i et pengeinstitut. Aktien blev noteret til kurs 150 ved udgangen af det foregående indkomstår, og denne værdi er derfor pr. definition også værdien ved begyndelsen af indeværende indkomstår. I løbet af indeværende indkomstår bliver selskabet suspenderet fra børsen, og suspensionen er fortsat gældende ved udgangen af indkomståret. Den sidst noterede kurs inden suspensionen er kurs 130. Tabet på aktien kan derfor opgøres til værdien ved indkomstårets udløb (130) minus værdien ved indkomstårets begyndelse (150), og det samlede tab opgøres derfor til 20.

Til nr. 6

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, kan livsforsikringsselskaber og pensionskasser indbetale acontoskat for den skat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a, som de beregner, opkræver og indbetaler på vegne af kunder eller medlemmer med ordninger omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1. Efter gældende regler er der ikke adgang til at indbetale acontoskat for livsforsikringsselskabernes og pensionskassernes institutskat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 og 8. Det er imidlertid administrativt vanskeligt for både livsforsikringsselskaberne m.v. og SKAT at adskille acontoindbetalinger og endelig skat for kunderne henholdsvis institutterne, idet der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, skal indgives en samlet endelig opgørelse.

Det foreslås derfor, at det bliver muligt for alle forsikringsselskaber m.v., der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, at indbetale frivillig acontoskat. Efter forslaget gælder det både forsikringsselskabets m.v. egen institutskat og den skat, som instituttet indeholder og indbetaler på kundernes m.v. vegne. Forslaget medfører ligeledes, at forsikringsselskaber m.v., der udelukkende er institutbeskattet, også kan indbetale frivillig acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret.

Til nr. 7 og 8

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, og § 23 a, stk. 1, skal der ved den endelige opgørelse af en pensionsopsparingskonto i et pengeinstitut ved ophævelse af pensionsordningen og ved pensionskundens ophør af skattepligt ske en ophørsbeskatning, hvor eventuelle værdipapirer, som de opsparede midler er anbragt i, anses for afstået på ophørstidspunktet, og påløbne renteindtægter medregnes til beskatningsgrundlaget. Efter gældende regler er der i pensionsafkastbeskatningslovens § 24 en tilsvarende bestemmelse vedrørende institutioners ophør af skattepligt.

Det kan diskuteres, om bestemmelsen også finder anvendelse for pensionsordninger i pensionskasser og livsforsikringsselskaber, der beskattes efter pensionsafkastbeskat-

ningslovens §§ 4 eller 4 a. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 opgøres det skattepligtige afkast som udgangspunkt som forsikringens korrigerede ultimodepot minus et korrigeret primodepot. Hensigten er at beskatte den del af pensionsinstitutts formueafkast, der tilfalder den enkelte pensionsordning. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a opgøres det skattepligtige afkast på en mere direkte måde, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Det er uholdbart, hvis beskatningen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a i realiteten kun har virkning for pensionsopparere i pengeinstitutter. Det foreslås derfor, at det præciseres, at der sker beskatning af pensionsberettigede i pensionskasser og livsforsikringsselskaber efter samme regler, der gælder for pengeinstitutkunder.

Efter forslaget til indsættelse af et nyt punktum i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, henholdsvis pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, skal der ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsordning, der opgør det skattepligtige afkast efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret. Forslaget præciserer, at påløben rente og bonus m.v. skal medregnes, uanset at renten m.v. først formelt tilskrives den pensionsberettigedes depot efter ophævelsen af ordningen eller efter den pensionsberettigedes ophør af skattepligt. Såfremt beskatningsgrundlaget opgøres efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, skal pensionsordningens korrigerede ultimodepot opgøres på tidspunktet for udtræden af skattepligt. Ved opgørelsen af ultimodepotet tillægges påløbne renter m.v., selvom de formelt endnu ikke er tilskrevet depotet.

Det bemærkes dog, at der ved opgørelsen af det skattepligtige afkast ved ophævelse eller ophør af skattepligt i løbet af indkomståret ikke skal medregnes en forholdsmæssig andel af gruppens foreløbige omkostnings- og risikoresultat. Det skyldes, at det først er muligt at opgøre gruppens omkostnings- og risikoresultat efter udløbet af indkomståret i forbindelse med årsregnskabsafslutningen. I de tilfælde, hvor der endnu ikke foreligger et endeligt omkostnings- og risikoresultat for gruppen, skal der derfor ikke udarbejdes et foreløbigt omkostnings- og risikoresultat.

Den foreslåede bestemmelse har størst betydning i forbindelse med ophør af skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a. I forbindelse med ophævelse af pensionsordninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 må det som udgangspunkt forudsættes, at afkastet helt frem til ophævelsetidspunktet allerede efter gældende regler føres til beskatning.

Eksempel 1

En pensionsberettiget har en såkaldt unit-linked pensionsordning, hvor den pensionsberettigede hvert år får tilskrevet det faktiske afkast af de aktiver, der er knyttet til ordningen, såvel positivt som negativt afkast. Den pensionsberettigedes skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, ophører den 1. oktober i indkomståret. Formelt tilskrives

årets afkast først på den pensionsberettigedes depot pr. 31. december i indkomståret.

Frem til ophøret af skattepligten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, den 1. oktober er der et positivt afkast på unit-linked ordningen på 20.000 kr. og fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, på 1.000 kr. Efter forslaget indgår både afkastet på 20.000 kr. og de fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger på 1.000 kr. i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, uanset at hverken afkast eller omkostninger formelt er tilskrevet ordningen på tidspunktet for ophør af skattepligt.

Eksempel 2

En pensionsberettiget har en såkaldt gennemsnitsrenteordning, hvor den pensionsberettigede er garanteret en fast rente eller en fast ydelse ved udbetaling. Livsforsikringsselskabet har i december forud for indkomståret udmeldt en kontorente på 5 pct. før pensionsafkastskat til den rentegruppe, som den pensionsberettigede er en del af. Den pensionsberettigedes skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, ophører den 1. februar i indkomståret. Formelt tilskrives årets afkast først på den pensionsberettigedes depot pr. 31. december i indkomståret. Efter forslaget medregnes 1/12 af det beregnede årlige afkast med udgangspunkt i en årlig kontorente på 5 pct. før pensionsafkastskat til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 10

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 skal livsforsikringsselskaber og pensionskasser hvert år senest den 31. maj i året efter indkomståret indgive en samlet opgørelse, der både omfatter institutskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 eller 8 og indvidskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, som finder tilsvarende anvendelse i situationer omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, skal pensionskasser og livsforsikringsselskaber senest den 31. maj i året efter indkomståret indgive en opgørelse over ophævede ordninger og ordninger, hvori den pensionsberettigedes skattepligt er ophørt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24 skal skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, indsende en endelig opgørelse, hvis deres egen skattepligt ophører. Den endelige opgørelse skal indsendes senest tre måneder efter ophøret. Bestemmelsen tager imidlertid ikke højde for, at visse skattepligtige institutioner efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, fra og med indkomståret 2010, også beregner, opkræver og indbetaler skatten efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a på vegne af deres medlemmer m.v. med skattepligtige ordnin-

ger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 (individskat). Den gældende affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 24 medfører derfor, at en ophørt institution efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, har forskellige opgørelsesfrister for så vidt angår institutionens egen skat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 eller 8 og medlemmernes m.v. skat på ophævede ordninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, og medlemmernes m.v. skat ved ophør af skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 2.

Eksempel

En skattepligtig institution efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, ophører den 1. juli i indkomståret og overfører hele forsikringsbestanden til en anden skattepligtig institution. Overførslen sker efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Den ophørende skattepligtige institution skal derfor indgive endelig opgørelse vedrørende institutionens skat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 eller 8 senest den 1. oktober i indkomståret. Den ophørende skattepligtige institution skal derimod efter gældende regler først indsende endelig opgørelse for ophævede ordninger eller ordninger, hvor den pensionsberettigedes skattepligt er ophørt, senest den 31. maj i året efter indkomståret.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, skal den modtagende skattepligtige institution indsende opgørelse for hele indkomståret vedrørende de overførte pensionsberettigedes opgørelser efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Det er administrativt uhensigtsmæssigt både for pensionsbranchen og SKAT, at fristreglerne for indgivelse af opgørelser for henholdsvis den ophørende institutions egen skat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 eller 8 og medlemmernes m.v. skat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23 og 23 a ikke er sammenfaldende.

Efter forslaget finder pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1-2, tilsvarende anvendelse for skat, som pensionsinstitutter indeholder for pensionsordninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1. Det betyder, at alle skatter efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21, 23 eller 23 a, som en skattepligtig institution indeholder og afregner på vegne af medlemmer m.v. med skattepligtige ordninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, også skal indgives senest tre måneder efter institutionens ophør.

Det bemærkes dog, at skat vedrørende pensionsordninger, som er overført efter pensionsbeskatningslovens § 41 fra den ophørende institution til et andet forsikringssselskab m.v., fortsat skal opgøres og indbetales af det modtagende forsikringssselskab m.v., jf. pensionsafkastbeskatningslovens 23, stk. 4.

Til § 3

Til nr. 1

Efter pensionsbeskatningslovens § 8 skal en rateforsikring udbetales i lige store rater over mindst 10 år. At raterne skal være lige store betyder ikke, at hver samlet årlig udbetaling skal være fuldstændig identisk med de andre årlige udbetalinger.

Er der tale om et gennemsnitsrenteprodukt, vil den årlige udbetaling være et produkt af rateforsikringens værdi, når den påbegyndes udbetalt, og grundlagsrenten på ordningen. Er grundlagsrenten 0 pct. og ordningens værdi eksempelvis 1 mio. kr., vil den årlige udbetaling i 10 år udgøre 100.000 kr. Er grundlagsrenten i stedet 4,5 pct. og ordningens værdi 1 mio. kr., vil den årlige udbetaling i 10 år udgøre ca. 123.500 kr. Men herudover vil den forsikrede løbende få udbetalt bonus svarende til afkastet på ordningen – og der vil tilsvarende skulle korrigeres for administrationsomkostninger m.v. De enkelte års udbetalinger vil derfor være forskellige, men grundlæggende tilstræbes, at raterne er lige store.

Er der tale om et markedsrenteprodukt, vil udbetalingen ske efter et serieprincip eller et annuitiesprincip, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3, eller efter et forsikringsprincip.

Ved anvendelse af serieprincippet (pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1) fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved hvert kalenderårs begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling.

Ved anvendelse af annuitiesprincippet (pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2) fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater. Den nævnte rente (den såkaldte amortisationsrente) opgøres årligt med udgangspunkt i et gennemsnit af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret.

Ved anvendelse af forsikringsprincippet vil udbetalingen tilnærmelsesvist skulle beregnes som for et gennemsnitsrenteprodukt.

Heller ikke for markedsrenteprodukter er der altså tale om, at hvert enkelt årsudbetaling er identisk med de andre årsudbetalinger, men grundlæggende tilstræbes det, at raterne er lige store set over hele udbetalingsforløbet, således at kravet i pensionsbeskatningslovens § 8 overholdes.

Skatteministeriet er imidlertid blevet opmærksom på, at flere pensionsudbydere giver mulighed for at vælge en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet for en livsvarig alderspension. Fremtidige pensionister får mulighed for at vælge mellem forskellige udbetalingsforløb, hvor mekanismen er sådan, at jo højere pensionen er i begyndelsen af udbetalingsforløbet, desto større bliver reguleringen af pensionen senere i forløbet. Pensionsudbyderne betoner, at det ud fra de gældende markedsforhold må forventes, at pensionerne løbende falder.

Den forhøjede ydelse udregnes således med udgangspunkt i en afkastforudsætning under udbetalingsforløbet, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk af-

kast i udbetalingsperioden. Derved vil udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Sættes afkastforudsætningen ekstremt højt, vil metoden i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden.

Metoden betyder reelt, at en del af - eller i grænsetilfælde hele - den livsvarige alderspension konverteres til en ratepension eller ophørende alderspension. Dermed omgås for det første 50.000 kr.s-reglen (for 2010 og 2011: 100.000 kr.) for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension, idet der ikke gælder noget loft for indbetalinger på pensionsordninger med løbende udbetalinger, bortset fra ophørende alderspensioner. Kan en livsvarig alderspension på denne måde reelt konverteres til en ratepension/ophørende alderspension, svækkes målsætningen med indførelsen af loftet (og fra 2012 nedsættelsen heraf) for indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner om i videst muligt omfang at fremme egenforsørgelse i hele alderdommen frem for egenforsørgelse alene i den første del af alderdommen.

For det andet kan kravet om, at en ophørende alderspension skal tegnes med en udbetalingsperiode på minimum 10 år, omgås. I det omfang, at det er muligt at udbetale størstedelen af en ophørende eller livsvarig alderspension i løbet af en kortere periode end 10 år, vil der reelt være tale om, at den ophørende eller livsvarige alderspension er blevet konverteret til en ophørende alderspension med en udbetalingsperiode under 10 år.

Det er tvivlsomt, om selv ekstreme afkastforudsætninger med deraf følgende meget korte de facto-udbetalingsforløb er i strid med betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 2 for fradragsberettiget opsparring i pensionsordninger med løbende ydelser – selvom udbetalingsforløbet klart strider mod de forudsætninger, der blev lagt til grund ved indførelsen af loftet over indbetalinger til ratepensioner og ophørende alderspensioner.

Det foreslås på denne baggrund, at der for så vidt angår pensionsordninger med løbende ydelser direkte stilles krav om, at de løbende ydelser er lige store – svarende til kravet til rateforsikringer, jf. ovenfor. Der stilles dermed ikke krav om, at hver enkelt års løbende udbetalinger eksakt svarer til alle andre års løbende udbetalinger, hvilket henset til afkast, risiko og omkostninger, der varierer fra år til år, og som dermed påvirker størrelsen af de enkelte årsudbetalinger i form af bonus, vil være umuligt, men at det ligesom for så vidt angår rateforsikringer tilstræbes, at udbetalingerne er lige store set over hele udbetalingsforløbet.

Når en pensionsordning med løbende udbetalinger påbegyndes udbetalt, kan pensionsudbyderen således ikke lægge en afkastforudsætning til grund, der betyder, at udbyderen samtidigt over for den pensionsberettigede må betone, at forudsætningen sandsynligvis vil føre til, at de løbende ydelsers størrelse vil ændre sig i løbet af udbetalingsperioden.

Til nr. 2

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 10, er det muligt skatte- og afgiftsfrit at overføre en ratepension eller ophørende alderspension til en anden ratepension eller ophørende alderspension også efter, at udbetalingen af den pågældende ordning er påbegyndt.

Det er en betingelse, at sidste udbetaling fra den ordning, hvortil der overføres, ikke aftales at skulle ske i et tidligere kalenderår end sidste udbetaling fra den ordning, der overføres. Udbetalingen af pensionsordningen må således - med enkelte mindre modifikationer - ikke forkortes i forbindelse med overførslen.

En ophørende alderspension eller ratepension med en resterende udbetalingsperiode på eksempelvis 5 år kan således overføres til en ratepension med en udbetalingsperiode på 5 år eller mere. Den allerede forløbne udbetalingsperiode tæller så at sige med i minimumsudbetalingsperioden for den ratepension eller ophørende alderspension, der sker overførsel til, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, og § 11 A, stk. 1.

Ved overførsel af en ratepension eller ophørende alderspension med en resterende udbetalingsperiode på 5 år til en ophørende alderspension, tæller den allerede forløbne udbetalingsperiode derimod ikke med i minimumsudbetalingsperioden på 10 år, idet der ikke som i pensionsbeskatningslovens §§ 8 og 11 A for så vidt angår ratepensioner, jf. ovenfor, er indføjet en undtagelse til minimumsudbetalingsperioden for ophørende alderspensioner i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra b.

For at ligestille overførsel til en ophørende alderspension med overførsel til ratepension foreslås det derfor at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra b, således at en ophørende alderspension kan tegnes med en udbetalingsperiode på mindre end 10 år, hvis det sker i forbindelse med en overførsel af en ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling. Eksempelvis vil en ophørende alderspension eller ratepension med en resterende udbetalingsperiode på 5 år herefter kunne overføres til en ophørende alderspension med en udbetalingsperiode på 5 år eller mere.

Til nr. 3

Forslaget er en rettelse af en forkert henvisning.

Ved lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) blev den dagældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra a, opdelt i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra a og b.

Den dagældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra e, der ved den nævnte lovændring blev pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra f, indeholder en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra d.

Ved en fejl blev henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra f, ved den nævnte lovændring imidlertid ikke ændret til pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra e. Denne fejl foreslås nu rettet.

Til nr. 4 og 5

I lov nr. 1380 af 28. december 2011 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, dødsboskatelloven, pensionsbeskatningsloven, virksomhedsskatelloven og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier) blev procentsatsen på 75 pct. i pensionsbeskatningslovens § 15 A som betingelse for at kunne anvende ophørspensionsordningen nedsat til 50 pct.

Det er efter gældende ret en betingelse for at oprette en ophørspension efter pensionsbeskatningslovens § 15 A, at opretteren af ordningen i en periode på mindst 10 år inden for de seneste 15 år forud for det indkomstår, hvori pensionsordningen oprettes, har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed eller har været hovedaktionær i et selskab, der driver erhvervmæssig virksomhed. Den erhvervmæssige virksomhed må ikke i overvejende grad have bestået i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer el.lign. Om et givet år inden for de seneste 15 år indgår i perioden på 10 år som et år, hvor der ikke har været tale om sådan overvejende passiv kapitalanbringelse, afgøres på basis af et gennemsnit af de seneste 3 regnskabsårs omsætning såvel som af handelsværdien af virksomhedens aktiver de seneste 3 regnskabsår. Gennemsnittet må efter lovændringen ikke overstige 50 pct. Yderligere stilles der krav om, at handelsværdien af virksomhedens udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer el.lign. ikke på overdragelsestidspunktet udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af virksomhedens samlede aktiver.

Den nye lavere sats på 50 pct. anvendes først, når der i gennemsnitsberegningen alene indgår regnskabsår, der begynder den 1. januar 2012 eller senere, dvs. regnskabsår, hvor det vil være tidsmæssigt muligt at foretage de nødvendige justeringer af aktivsammensætningen m.v.

Med hensyn til kravet om, at handelsværdien af virksomhedens udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer el.lign. ikke på overdragelsestidspunktet udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af virksomhedens samlede aktiver, har den nedsatte sats virkning for virksomhedsafståelser, der sker den 1. januar 2013 eller senere.

Det er imidlertid vurderingen, at kun ét år ikke udgør tilstrækkelig tid for den selvstændigt erhvervsdrivende til at bringe en aktivandel, som i tillid til gældende ret måske ligger tæt på 75 pct., ned under 50 pct., ligesom det ikke findes tilstrækkeligt, at selvstændigt erhvervsdrivende, der i tillid til reglerne gældende til og med 2011 havde planlagt at oprette en ophørspension, kun i 2012 kan anvende de regler, der gjaldt til og med 2011.

Det foreslås derfor at give en frist på to år i stedet for kun ét år til at bringe en aktivandel ned under 50 pct., mens de selvstændige, der har planlagt at oprette en ophørspension i

tillid til de regler, der gjaldt til og med 2011, kan anvende de hidtil gældende regler i 2012 og 2013, i stedet for kun i 2012.

Til nr. 6

Forslaget er en indsættelse af en bestemmelse, der ved en fejl er udgået ved en tidligere lovændring.

Ved lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) blev pensionsbeskatningslovens § 21 affattet på ny. Det fremgår af den herefter gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 21, stk. 1, at hvis der i et indkomstår af en arbejdstagers arbejdsgivere henholdsvis af en pensionskasse er anvendt et større beløb end fastsat i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed eller bidrag som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 2, for arbejdstageren, skal det overskydende beløb medregnes ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår som personlig indkomst.

Før lov nr. 412 af 29. maj 2009 indeholdt dagældende pensionsbeskatningslovs § 21 tillige en regel om, at hvis arbejdstagerens personlige indkomst efter en eventuel forhøjelse som angivet i den gældende pensionsbeskatningslovens § 21, stk. 1, er negativ, skal et beløb svarende til det negative beløb af indbetalingerne medregnes ved indkomstopgørelsen. Reglen indebærer, at indbetalingerne skal kunne rummes i den personlige indkomst (før indbetalingen), og er dette ikke tilfældet, skal et beløb svarende til det negative beløb af indbetalingerne medregnes ved indkomstopgørelsen. Denne regel udgik ved en fejl i lov nr. 412 af 29. maj 2009 med virkning fra indkomståret 2010. Denne fejl foreslås nu rettet i pensionsbeskatningslovens § 21, stk. 2, 2. pkt.

Indbetalinger til en kapitalpensionsordning samt bidrag til supplerende engangsydelser inden for 46.000 kr.s grænsen (i 2012) vil normalt kunne rummes i arbejdstagerens personlige indkomst, idet bidraget i realiteten er en lønindtægt for arbejdstageren, der modsvares af et fradrag af samme størrelse.

Den foreslåede regel er dermed kun relevant i tilfælde, hvor arbejdstagerens personlige indkomst er negativ. Det kan være tilfældet, hvis arbejdstageren ved siden af ansættelsesforholdet driver en selvstændig virksomhed, der giver underskud, eller privat har foretaget indbetaling til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en rateordning, der medfører et fradrag, der overstiger den personlige indkomst.

Med den foreslåede regel udlignes det fradrag, som arbejdstageren indirekte har fået gennem bortseelsesretten, således at der skattemæssigt bliver ligestilling mellem arbejdstageren og den, der har en privattegnat ordning.

Er en arbejdsgivers pensionsindbetaling for arbejdstageren i 2012 f. eks. 46.000 kr., og er arbejdstagerens personlige indkomst minus 10.000 kr. efter bortseelsesretten for indbetalingen, skal indkomsten forhøjes med 10.000 kr. til 0. Det overskydende beløb på 36.000 kr. er i realiteten en lønindtægt, der modsvares af en bortseelsesret af samme størrelse. Efter pensionsbeskatningslovens § 21 A kan beløbet på 10.000 kr., som den skattepligtige indkomst er forhøjet med, tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Til nr. 7

Forslaget er en rettelse af en forkert henvisning.

Ved lov nr. 109 af 26. februar 2008 blev § 9 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension affattet på ny, hvorved det dagældende § 9, stk. 1, 2. pkt., i ATP-loven, blev indsat som § 9, stk. 1, 3. pkt. Ved en fejl blev henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 29 B, nr. 1, til ATP-lovens § 9, stk. 1, 2. pkt., ikke ændret til ATP-lovens § 9, stk. 1, 3. pkt. Denne fejl foreslås nu rettet.

Til nr. 8

Efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct., hvis udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger ændres efter, at den løbende ydelse er påbegyndt udbetalt. Bestemmelsen betyder, at det ikke ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, er muligt midlertidigt at standse udbetalingerne fra ordningen (uden afgiftsmæssige konsekvenser).

Forsikringsbranchen har anført, at den manglende mulighed for suspension her og nu kan udgøre en økonomisk hindring for, at personer, der har nået efterlønsalderen, og som bliver ramt af arbejdsløshed, vender tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at der i pensionsbeskatningsloven gives mulighed for, at udbetalingen af en livsvarig alderspension midlertidigt kan sættes i bero uden skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser. Der stilles ikke krav til vilkårene for at sætte udbetalingen midlertidigt i bero. Pensionsopsparerer kan dermed aftale med pensionsinstituttet, at en eller flere af de løbende udbetalinger undlades udbetalt til pensionsopsparerer. Pensionsopsparerer kan også vælge at sætte udbetalingen midlertidigt i bero og betinge genoptagelsen af udbetalingen af, at nærmere definerede begivenheder indtræffer, eksempelvis opnåelsen af en bestemt alder, pensionering eller andet. Endelig kan pensionsopsparerer sætte udbetalingen midlertidigt i bero og lade tidspunktet for, hvornår udbetalingen genoptages, være op til pensionsopsparerer at beslutte sig for senere.

Når udbetalingerne genoptages, vil det som udgangspunkt være med de samme terminer, medmindre terminerne efter aftale med instituttet fra førstkommande kalenderårs begyn-

delse ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 7. og 11. pkt.

Ændringen betyder, at det er muligt at minimere progressiv beskatning af den ekstra indsats, som de pågældende i den forbindelse yder.

Til nr. 9

Ved overførsel af en ratepensionsordning eller en ophørende alderspension under udbetaling til en livsvarig alderspension beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 8, 4. og 5. pkt. Det betyder, at det efter gældende ret ikke er muligt at bringe udbetalingen af midlerne fra en ratepensionsordning eller ophørende alderspension under udbetaling til et midlertidigt ophør ved at overføre midlerne til en livsvarig alderspension.

Da det i nærværende forslag foreslås, at udbetalingerne af en livsvarig alderspension kan stilles i bero, foreslås det at ophæve den nævnte regel i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 8, 4. og 5. pkt. Det betyder, at udbetalingen af den livsvarige alderspension kan stilles i bero straks efter overførslen fra ratepensionen eller den ophørende alderspension. Der ses således ikke at være hensyn, der tilsiger, at udbetalingsforløbet for ratepensionen eller den ophørende alderspension fastholdes i perioden fra overførslen til den livsvarige alderspension indtil kalenderårets udløb. En suspension af udbetalingen af den livsvarige alderspension skal således ikke afvente kalenderårets udløb.

Til nr. 10

Ved lov nr. 1561 af 21. december 2010 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.) blev reglerne for overførsel af ratepensioner og ophørende alderspension under udbetaling justeret. Justeringen af reglerne blev udformet med udgangspunkt i overførsler af hele ordninger, ikke deloverførsler. Som reglerne i pensionsbeskatningsloven i øvrigt er formuleret er der dog ikke noget, der særligt hindrer deloverførsel af ratepensioner og ophørende alderspension under udbetaling.

I forbindelse med justeringen blev det fastsat, at ved overførsel af en ratepension eller ophørende alderspension under udbetaling fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse frem til førstkommande kalenderårs begyndelse, mens de nye rater eller ydelser først med virkning herfra beregnes. Også når der er tale om deloverførsler, skal de hidtidige rater fastholdes, men i sagens natur forholdsmæssigt mellem den resterende ordning og den nye ordning. Overføres halvdelen af en ratepension under udbetaling vil det resultere i en halvering af de enkelte raters størrelse. Da det ikke fremgår klart af loven, foreslås det at præcisere, at de

på overførselstidspunktet resterende aftalte udbetalinger for det kalenderår, hvori overførslen er sket, ved deloverførsel fordeles forholdsmæssigt mellem den ordning overførslen er sket fra, og den ordning overførslen er sket til. Fordelingen sker på grundlag af den enkelte ordnings forholdsmæssige andel af værdien på overførselstidspunktet.

Eksempel

En kunde ønsker pr. 15. april 2012 at overføre 1.400.000 kr. af sin ratepension i institut A til institut B. Ratepensionen i institut A er under udbetaling med 20.000 kr. om måneden.

På overførselstidspunktet den 15. april opgør institut A ratepensionens værdi før overførslen til 2.300.000 kr.

Den samlede månedlige udbetaling på 20.000 kr. fastholdes efter overførslen sådan, at den månedlige rate i institut B vil udgøre 12.174 kr. (20.000 kr. x 1.400.000/2.300.000), mens den månedlige rate i institut A vil udgøre 7.826 kr. (20.000 kr. x 900.000/2.300.000). Nye rater på de to ordninger vil blive beregnet ved førstkommande kalenderårs begyndelse.

Det bemærkes, at det for så vidt angår overførsler af hele ordninger er accepteret, at mindre ændringer i udbetalingerne størrelse, der alene kan tilskrives ændringer i forsikringstekniske forhold, ikke er til hinder for, at der er tale om en skatte- og afgiftsfri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Det samme gælder deloverførsler, så længe udbetalingerne fra del-ordningen tilnærmelsesvist svarer til del-ordningens forholdsmæssige andel af den oprindelige ordnings værdi.

Til § 4

Til nr. 1-4

Efter skattekontrollovens § 8 B skal forsikringselskaber hvert år give told- og skatteforvaltningen oplysning om indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Tilsvarende skal den, der opretter en sådan ordning, til forsikringselskabet give oplysninger, som er nødvendige til opfyldelse af forsikringselskabets oplysningspligt.

Ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) blev pensionsbeskatningslovens § 53 A udvidet til også at omfatte pensionsordninger i penge- og kreditinstitutter – hvor den hidtil alene havde omfattet forsikrings- og pensionskasseordninger.

Ved en fejl blev der imidlertid ikke indført en pligt for penge- eller kreditinstituttet svarende til skattekontrollovens § 8 B til hvert år at give told- og skatteforvaltningen oplysning om indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, ligesom pensionsoppareren ikke blev forpligtet til at afgive de fornødne oplysninger til penge- eller kreditinstituttet.

Det foreslås på denne baggrund i lovforslagets § 4, nr. 3, at gøre det pligtmæssigt for penge- eller kreditinstitutter til hvert år at give told- og skatteforvaltningen oplysning om indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Tilsvarende foreslås det i lovforslagets § 4, nr. 4, at den, der opretter ordningen, til penge- eller kreditinstituttet skal give sådanne oplysninger til identifikation af ordningens ejer (kontohaver), herunder CPR-nr. (personnummer), som er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten, samt godtgøre rigtigheden af de afgivne oplysninger – svarende til, hvad der gælder for ordninger i forsikringselskaber, jf. skattekontrollovens § 8 B, stk. 5, og i øvrigt svarende til, hvad der i forvejen gælder ved oprettelse af fradragsberettigede pensionsordninger i pengeinstitutter, jf. skattekontrollovens § 8 F, stk. 3.

Skatteministeren er efter skattekontrollovens § 8 F, stk. 1, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om penge- eller kreditinstituttets indberetningspligt. Denne bemyndigelse er udnyttet i kapitel 11 i bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven. Det er tanken, at kapitel 11 udvides til også at omfatte pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, svarende til hvad der i øvrigt gælder for forsikringselskaber efter kapitel 9 indberetning m.v. efter skattekontrollovens § 8 B.

Med ændringerne i § 4, nr. 3 og 4, skabes der ligestilling mellem § 53 A-ordninger i forsikringselskaber og penge- eller kreditinstitutter.

Ændringerne i forslagens § 4, nr. 1 og 2, er konsekvensændringer som følge af forslagens § 4, nr. 3.

Til nr. 5

Ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A, dvs. bl.a. ikke-fradragsberettigede ordninger omfattet af § 53 A, i udlandet, skal forsikringstageren m.v. opfylde en række betingelser som angivet i skattekontrollovens § 11 C, stk. 3 og 4. Betingelserne gælder tilsvarende for den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til udbetaling af forsikringen.

Der skal bl.a. afgives en erklæring til told- og skatteforvaltningen om navn, adresse og personnummer, forsikringselskabets navn og adresse og oplysninger til identifikation af forsikringen.

Ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) blev skattekontrollovens § 11 C præciseret som konsekvens af, at alle former for pensionsopsparing i udlandet fremover omfattedes af pensionsbeskatningslovens afsnit II A, jf. også bemærkningerne til § 4, nr. 1-4. Skattekontrollovens § 11 C affattedes således, at ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A i udlandet, skulle forsikringstager opfylde betingelserne i skattekontrollovens § 11 C, stk. 3 og 4.

Hidtil var reglen formuleret sådan, at ved besiddelse af livs- eller pensionsforsikring samt syge- og ulykkesforsikring hos forsikringsselskaber i udlandet skulle forsikringstager opfylde betingelserne i skattekontrollovens § 11 C, stk. 3 og 4. Dette omfattede også ordninger omfattet af den nu ophævede § 50 i pensionsbeskatningsloven. Pensionsbeskatningslovens § 50 blev ophævet ved lov nr. 429 af 26. juni 1998, men bestemmelsen gælder fortsat for forsikringer uden fradragsret oprettet før den 18. februar 1992, medmindre der efterfølgende er foretaget ændringer, der bevirker, at ordningen ikke længere er omfattet af overgangsreglerne.

Når der ved præciseringen af § 11 C, stk. 1, ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 alene blev henvist til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A, gled ordninger omfattet af den nu ophævede § 50 i pensionsbeskatningsloven imidlertid ud. Pensionsbeskatningslovens § 50 stod før sin ophævelse i pensionsbeskatningslovens afsnit II.

Det foreslås på denne baggrund at ændre skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, sådan, at ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A og anden livs- og pensionsforsikring hos forsikringsselskaber m.v. i udlandet, skal forsikringstageren m.v. opfylde betingelserne i § 11 C, stk. 3 og 4.

Til nr. 6

Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 4, nr. 5, af skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, 1. pkt., omfattes imidlertid også udenlandske pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens §§ 15 C eller D, altså fradragsberettigede pensionsordninger, som aldrig har været omfattet af skattekontrollovens § 11 C.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 4, nr. 6, ved den foreslåede ændring af skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, 2. pkt., at undtage sådanne udenlandske pensionsordninger fra pligten i skattekontrollovens § 11 C.

Til § 5

Forslaget er en berigtigelse af en åbenbar forkert affattelse af en overgangsregel i lov nr. 1378 af 28. december 2011 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven (Beskatning af en standardiseret sats for formueforvaltningsomkostninger udmøntet ved en forhøjelse af skattesatsen for pensionsafkast, nedsættelse af loftet for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension m.v.). Det drejer sig om § 4, stk. 6, i den nævnte lov.

Den nævnte lovs § 4, stk. 6, har til formål at regulere den skattemæssige behandling af ratepension og ophørende alderspension, som er oprettet fra d. 22. april 2009 til d. 31. december 2009. Hensigten med den nævnte bestemmelse er, at indbetalinger på sådanne ordninger kan nedsættes med forskellen mellem loftet for fradragsberettigede indbetalinger på 100.000 kr., der gjaldt før indkomståret 2012, og det nedsatte loft på 50.000 kr. fra og med indkomståret 2012, dog ikke til lavere end det nedsatte loft, uden skattemæssige konsekvenser.

I forbindelse med affattelsen af bestemmelsen er henvisningen til den relevante bestemmelse om det nedsatte loft på 50.000 kr. for ratepension og ophørende alderspension blevet forkert. Der er henvist til § 2, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009 som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009. Ved lov nr. 412 af 29. maj 2009 blev imidlertid loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension indført. Der skal derfor ikke det pågældende sted i § 4, stk. 6, henvises § 2, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009. § 2, nr. 1, i den nævnte lov vedrører i øvrigt ikke en ændring af pensionsbeskatningsloven, men en ændring af lov nr. 569 af 24. juni 1992 om ændring af forskellige skattelove (Formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.). Affattelsen af overgangsbestemmelsen i § 4, stk. 6, i lov nr. 1378 af 28. december 2011 er dermed indlysende forkert. Der skal rettelig henvises til § 2, nr. 1, i lov nr. 1378 af 28. december 2011, da denne er den relevante bestemmelse vedrørende det nedsatte loft til 50.000 kr. i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2.

Det foreslås at justere affattelsen af overgangsbestemmelsen i § 4, stk. 6, i lov nr. 1378 af 28. december 2011, således at der henvises til § 2, nr. 1, i lov nr. 1378 af 28. december 2011.

Til § 6

Til stk. 1

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 2, § 3, nr. 6, og § 4, nr. 1-4, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Lovforslagets § 2 vedrører en række ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven, og disse bør have virkning fra et helt indkomstår.

Lovforslagets § 3, nr. 6, er en regel, der regulerer opgørelsen af den personlige indkomst, når indbetalinger i en arbejdsgiveradministreret kapitalpension ikke kan rummes i den personlige indkomst, og denne regel bør ligeledes have virkning fra et helt indkomstår.

Lovforslagets § 4, nr. 1-4, pålægger penge- og kreditinstitutter en årlig indberetningspligt til told- og skatteforvaltningen, og den, der opretter ordningen, forpligtes til at give penge- eller kreditinstituttet oplysninger, der er nødvendige for, at penge- eller kreditinstituttet kan opfylde sin oplysningsforpligtelse. Af hensyn til penge- og kreditinstitutternes administrative systemer kan en sådan indberetningspligt kun pålægges med virkning fra et fremtidigt indkomstår. Det foreslås derfor, at lovforslagets § 4, nr. 1-4, skal have virkning fra og med indkomståret 2013.

Til stk. 3

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 3, nr. 1, om, at ordninger med løbende udbetalinger skal udbetales i lige store ydelser, har virkning for pensionsordninger, der påbegyndes udbetalt datoen for lovforslagets fremsættelse, der er den 1. februar 2012, eller senere.

Formålet med det foreslåede virkningstidspunkt er at sikre, at kravet om lige store løbende ydelser bliver effektivt. Målsætningen med kravet – at undgå at pensionsordninger med løbende udbetalinger udbetales over en kort periode – ville være forspildt i det omfang, at bestående pensionsordninger med løbende udbetalinger, hvor den forsikredes pensionsalder er opnået, men udbetalingen endnu ikke påbegyndt, påbegyndes udbetalt med en kort udbetalingsprofil inden lovforslagets vedtagelse.

Ændringerne får derimod ikke virkning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, der allerede er under udbetaling. Det betyder, at pensionsordninger, hvor ydelserne er forhøjet i begyndelsen af udbetalingsforløbet på grundlag af afkastforudsætning, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden, ikke berøres af forslaget. Ellers vil nuværende pensionister, der måtte have lagt deres økonomi an på en forhøjet ydelse i begyndelsen, kunne blive ramt uforholdsmæssigt hårdt af ændringen. På den anden side vil det ikke være muligt at anlægge en urealistisk afkastforudsætning for allerede igangværende udbetalingsforløb, idet det vil være i strid med pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, hvorefter der svares afgift med 60 pct., at ændre udbetalingsvilkårene for en pensi-

onsordning med løbende udbetalinger efter, at den løbende ydelse er påbegyndt udbetalt.

Til *stk. 4*

Det foreslås i *stk. 4*, at lovforslagets § 4, nr. 5 og 6, om ændringer af skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, får virkning fra og med den 1. juli 2012. Lovforslagets § 4, nr. 5 og 6, pålægger forsikringstageren for *anden livs- og pensionsforsikring* hos forsikringsselskaber m.v. i udlandet at opfylde betingelserne efter skattekontrollovens § 11 C, stk. 3 og 4. Efter § 11 C, stk. 3, skal forsikringstageren afgive en erklæring med en række oplysninger, jf. skattekontrollovens § 11 C, stk. 4. Forslaget betyder, at en person for *anden livs- og pensionsforsikring* hos forsikringsselskaber m.v. i udlandet med virkning fra og med den 1. juli 2012 skal opfylde betingelserne efter skattekontrollovens § 11 C, stk. 3 og 4, dvs. efter skattekontrollovens § 11 C, stk. 3, afgive erklæring.

Til *stk. 5*

Det foreslås i *stk. 5*, at lovforslagets § 5 har virkning fra og med indkomståret 2012 svarende til virkningstidspunktet for § 4, stk. 6, i lov nr. 1378 af 28. december 2011. Det er ubetænkeligt at lade bestemmelsen få tilbagevirkende kraft, idet den gældende affattelse efter ordlyden er meningsløs, og det af bemærkningerne til den pågældende bestemmelse klart fremgår, hvad hensigten med bestemmelsen er.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 254 af 30. marts 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

11) Erhverver indkomst her fra landet i form af udbetaling af pensionsopsparring eller pension og andre sociale ydelser udbetalt i henhold til lovgivningen, som ville være skattepligtig for en person omfattet af § 1.

1. I § 2, *stk. 1, nr. 11*, indsættes som 2. pkt.:
»1. pkt. gælder ikke for udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5.«

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011 og § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 4. Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.

1. I § 4, *stk. 1*, og § 4 a, *stk. 1*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1«: »og 4«.

§ 4 a. Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast efter stk. 2-10 i stedet for at opgøre det skattepligtige afkast

efter § 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3.

§ 7. De pensionskasser m.v., der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget kan fradrages følgende:

- 1) Beløb, der hensættes individuelt som rente m.v. til dækning af forpligtelser over for pensionsordninger som nævnt i § 1, stk. 1,
- 2) beløb, der hensættes individuelt som rente m.v. til pensionsberettigede, hvis pensionsordninger er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B,
- 3) beløb til forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, hvis det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første plicedag efter den forsikredes fyldte 80. år,
- 4) beløb til forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandsforsikringer,
- 5) beløb til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51,
- 6) beløb til livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982,
- 7) direkte udbetalinger af indkomstårets formueafkast til de pensionsberettigede anført i nr. 1-6,
- 8) beløb, der hensættes til pensionsordninger omfattet af § 15 D i pensionsbeskatningsloven,
- 9) beløb, der hensættes til pensionsordninger omfattet af § 53 i pensionsbeskatningsloven, og
- 10) beløb, der hensættes til pensionsordninger, der er tegnet i selskabets filial i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og hvis ejer ikke er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller hvis ejer er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmel-

2. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Den afgivende pensionskasse m.v. kan ved en overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 efter stk. 2 alene fradrage det beløb m.v., der optjenes før overførslen, og den modtagende pensionskasse m.v. kan alene fradrage det beløb m.v., der optjenes efter overførslen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

serne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland.

Stk. 3. Kursgevinstlovens §§ 4, 5 og 8 finder tilsvarende anvendelse.

§ 15. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget medregnes efter § 3 de renteindtægter, der er forfaldet i indkomståret, jf. dog § 23. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 6 og 7 medregnes de renteindtægter, der er påløbet i indkomståret. Renter af skatebeløb efter denne lov henføres til betalingsåret.

Stk. 7. Ved opgørelse af gevinst og tab på aktier eller anparter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, skal der til brug for lagerbeskatningen efter stk. 3 ved indkomstårets begyndelse og indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret, når aktierne eller anparterne ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Er aktierne eller anparterne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart efter 1. pkt., hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi. Den skattepligtige skal årligt og senest den 1. december i det enkelte indkomstår give pengeinstituttet oplysning om værdierne opgjort efter 1. og 2. pkt. til brug for beskatningen efter denne lov. Giver den skattepligtige ikke pengeinstituttet oplysning om værdierne efter 1. og 2. pkt. rettidigt, anvender pengeinstituttet anskaffessummen ved opgørelse af lagerbeskatningen efter stk. 3. Reglerne i 1.-4. pkt. finder tilsvarende an-

3. I § 15, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Renteindtægter, der er påløbet inden skattepligt efter denne lov er indtrådt, medregnes ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter § 3.«

4. § 15, stk. 7, affattes således:

»Ved opgørelsen af gevinst og tab på aktier eller anparter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, skal der til brug for lagerbeskatningen efter stk. 3 anvendes det største beløb af enten anskaffessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret. Aktier eller anparter, der afnoteres fra handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anses ved værdiansættelsen efter 1. pkt. for anskaffet til den sidst noterede kurs inden afnoteringen. Ved den pensionsberettigedes indtræden af skattepligt efter § 1, stk. 1, skal aktier og anparter som nævnt i 1. pkt., anses for anskaffet til den indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab før indtræden af skattepligten. Er aktierne eller anparterne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart efter 1. pkt., hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi. Den skattepligtige skal årligt og senest den 1. december i det enkelte indkomstår give pengeinstituttet oplysning om

vendelse på andele af et kommanditaktieselskab, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A.

værdierne opgjort efter 1, 3. og 4. pkt. til brug for beskatningen efter denne lov. Giver den skattepligtige ikke pengeinstituttet oplysning om værdierne efter 1., 3. og 4. pkt. rettidigt, anvender pengeinstituttet anskaffelsessummen ved opgørelse af lagerbeskatningen efter stk. 3. Reglerne i 1. og 3.-6. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af et kommanditaktieselskab, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A«

5. I § 15 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Stk. 7 finder ikke anvendelse for aktier eller anparter, der har været optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor der er afsagt konkursdekret mod selskabet. Stk. 7 finder endvidere ikke anvendelse for aktier eller anparter, der er optaget til, men suspenderet fra, handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Ved opgørelsen af gevinst og tab efter stk. 3 skal aktier eller anparter efter 2. pkt. værdiansættes til den sidst noterede kurs inden suspensionen.«

§ 21. De skattepligtige efter § 1, stk. 2, og forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, indgiver senest den 31. maj efter indkomstårets udløb en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for indkomståret. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, jf. dog 4. -7. pkt. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, kan senest den 19. februar året efter indkomståret vælge at betale acontoskat for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1. For de forsikringsselskaber m.v., der vælger at betale acontoskat, beregnes renter af for-

6. I § 21, *stk. 1, 4. pkt.*, udgår »for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1«.

skellen mellem den beregnede endelige skat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar året efter indkomståret, og til betaling sker. Skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse. Overskydende skattebeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten efter 2. og 5. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 5. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.

§ 23. Ved ophævelse af en af de pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i løbet af indkomståret skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf, jf. dog stk. 4. Forsikringsselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen inden for 3 hverdage, efter at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab m.v. tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophævelsen. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringsselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelsestidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophævelsestidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne.

§ 23 a. Når skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører, uden at der er tale om dødsfald, skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse

7. I § 23, stk. 1, indsættes som 7. pkt.:

»Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsordning, der opgør det skattepligtige afkast efter §§ 4 eller 4 a, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret.«

8. I § 23 a, stk. 1, indsættes efter 5. pkt.:

»Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsordning, der opgør det skattepligtige afkast efter §§ 4 el-

af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Forsikringsselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophøret. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringsselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophør af skattepligten for et beløb svarende til handelsværdien på ophørstidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophørstidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne. § 23, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved anvendelsen af § 15, stk. 7, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning om værdierne opgjort efter § 15, stk. 7, 1. og 2. pkt., på grundlag af senest foreliggende regnskab. Ved anvendelsen af § 16, stk. 2, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning som nævnt i § 16, stk. 3, på grundlag af senest foreliggende regnskab eller af værdien af aktiverne i kommanditselskabet som nævnt i § 16, stk. 2, 2. pkt., på tidspunktet for skattepligtsophøret som nævnt i stk. 1.

§ 24. Når skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 2, ophører, skal der senest 3 måneder efter ophøret indgives endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for det løbende indkomstår og for det foregående indkomstår til told- og skatteforvaltningen, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Skyldige skattebeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 2 indbetales samtidig med indsendelse af opgørelserne. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for skattepligtens

ler 4 a, medregnes den del af det skattepligtige afkast, der er påløbet i indkomståret.«

9. I § 23 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 15, stk. 7, 1. og 2. pkt.« til: »§ 15, stk. 7, 1. og 4. pkt.«

ophør for et beløb svarende til handelsværdien på ophørstidspunktet.

Stk. 2. Af den beregnede endelige skat for det foregående indkomstår beregnes der renter fra den 20. februar i det løbende indkomstår, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for det løbende indkomstår. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 1. pkt. dog kun til den sidste rettidige indbetalingsdag. Ved rettidig betaling af skatten for det løbende indkomstår beregnes der ikke renter. Hvis indbetaling af skatten ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, beregnes renter efter § 28 til betaling sker.

10. I § 24 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for skat, som skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 2, indeholder for pensionsordninger efter § 1, stk. 1.«

§ 3

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 13 i lov nr. 221 af 21. marts 2011, § 4 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1365 af 28. december 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 1380 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 2. En pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, og som udbetales:

1) af det offentlige som følge af tidligere ansættelse i statens, folkeskolens, folkekirken, regionernes eller kommunernes tjeneste,

2) i henhold til pensionsordninger, der modtager statsstøtte,

3) fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog § 29 B,

1. I § 2 indsættes efter »i form af«: »lige store«.

4) fra en pensionskasse, der opfylder betingelserne i § 3, eller i henhold til en forsikring, der opfylder betingelserne i § 4, dog kun hvis ydelserne fra pensionskassen eller forsikringsselskabet har karakter af:

a) alderspension, hvis udbetalinger er livsvarige og tidligst begynder på det tidspunkt, hvor efterlønsalderen nås, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet,

b) ophørende alderspension, hvis udbetalinger sker over mindst 10 år og tidligst begynder på det tidspunkt, hvor efterlønsalderen nås, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet,

f) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdøde efterlevende børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra d, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag (årsdag for policens oprettelse).

§ 15 A. ---

Stk. 3. Den erhvervsmæssige virksomhed som nævnt i stk. 1 og 2 må ikke i overvejende grad have bestået af udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende, jf. stk. 4, og for så vidt angår selskaber aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6. I relation til betingelserne for oprettelse af en pensionsordning omfattet af stk. 5 og 6 udgør procentsatserne for gennemsnitsberegningerne i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, 75 pct., medmindre der i gennemsnitsberegningen alene indgår regnskabsår, der begynder den 1. januar 2012 eller senere. Procentsatsen i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, knyttet til overdragelsestidspunktet udgør i relation til betingelserne for oprettelse af en pensionsordning omfattet af stk. 5 og 6 75 pct. for afståelser, der sker senest den 31. december 2012. 1. pkt., finder dog ikke anvendelse, når personen eller et selskab, hvori personen har været hovedaktionær, har udøvet næ-

2. I § 2, nr. 4, litra b, indsættes efter »mindst 10 år«: », jf. dog § 41, stk. 1, nr. 3,«.

3. I § 2, nr. 4, litra f, ændres »litra d« til: »litra e«.

4. I § 15 A, stk. 3, 3. pkt., ændres »2012« til: »2013«.

ringsvirksomhed ved køb og salg af værdipapirer eller ved finansieringsvirksomhed. Bortforpagtning af fast ejendom, som benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7, anses ikke som udlejning af fast ejendom ved anvendelsen af 1. pkt.

Den erhvervmæssige virksomhed som nævnt i stk. 1 må endvidere ikke have bestået i udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler eller skibe eller have haft mere end 10 ejere, medmindre opretteren af pensionsordningen har deltaget i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Stk. 4. En persons erhvervmæssige virksomhed anses for i overvejende grad at have bestået i udlejning af fast ejendom eller besiddelse af kontanter, værdipapirer el.lign. som nævnt i stk. 3, 1. pkt., hvis mindst 50 pct. af indtægterne, jf. dog 7. pkt., hvorved forstås den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, fra den erhvervmæssige virksomhed opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår stammer fra sådan aktivitet, eller hvis handelsværdien af virksomhedens udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer el.lign. enten på overdragelsestidspunktet eller opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af virksomhedens samlede aktiver, jf. dog 7. og 8. pkt. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke som besiddelse af værdipapirer. Afkastet og værdien af aktier i selskaber, hvori virksomheden direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, medregnes ikke. I stedet medregnes en til ejerforholdet svarende del af selskabets indtægter og aktiver ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem virksomheden og et selskab som nævnt i 3. pkt. eller mellem sådanne selskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem virksomheden og et selskab som nævnt i 3. pkt. eller mellem sådanne selskaber, og som lejer anvender i driften,

5. I § 15 A, stk. 4, 8. pkt., ændres »2012« til: »2013«.

anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom. Procentsatserne for gennemsnitsberegningerne i 1. pkt. udgør 75 pct., medmindre der i gennemsnitsberegningen alene indgår regnskabsår, der begynder den 1. januar 2012 eller senere. Procentsatsen knyttet til overdragelsestidspunktet udgør 75 pct. for afståelser, der sker senest den 31. december 2012.

§ 21. Er der i et indkomstår af en arbejdstagers arbejdsgivere indbetalt henholdsvis af en pensionskasse anvendt større beløb end fastsat i § 16, stk. 1, til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed eller bidrag som nævnt i § 29 A, stk. 2, for arbejdstageren, skal det overskydende beløb medregnes ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår som personlig indkomst.

§ 29 B. For udbetalinger af følgende engangsbeløb udgør afgiften 40 pct.:

1) Kapitaliserede engangsbeløb, der udbetales efter § 9, stk. 1, 2. pkt., og §§ 11, 11 a, 12 og 13 i lov om Arbejdsmarkedets Tilægspension

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende, jf. dog § 30 B. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Dog kan udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet ændres, indtil første rateudbetaling finder sted.

6. I § 21, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er arbejdstagerens personlige indkomst efter eventuel forhøjelse efter 1. pkt. negativ, skal en til det negative beløb svarende andel af indbetalingerne ligeledes medregnes ved indkomstopgørelsen. Ved opgørelsen af indbetalingerne efter 2. pkt. bortses fra indbetalinger, som skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter 1. pkt.«

7. I § 29 B, nr. 1, ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

8. I § 30, stk. 1, indsættes efter 11. pkt.:

»Endvidere kan udbetalingen af en livsvarig alderspension sættes midlertidigt i bero.«

Efter den første rateudbetaling kan forsikringstageren henholdsvis kontohaveren forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan den person, som udbetalingen af rateopsparingen eller rateforsikringen i tilfælde af kontohaverens henholdsvis forsikringstagerens død sker til, forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan kontohaveren henholdsvis den person, som rateopsparingen i tilfælde af kontohaverens død udbetales til, vælge et andet udbetalingsforløb, jf. § 11 A, stk. 2. Ved dispositioner som nævnt i 4. -6. pkt. kan ændring af de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ske i form af ændring til månedlige eller kvartalsvise terminer. Foretages dispositionen m.v. efter den tidligere ejers død, udgør afgiften dog 40 pct. af det afgiftspligtige beløb. Der svares afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger efter første udbetaling. Terminerne for de enkelte udbetalinger af pensionsordningen med løbende udbetalinger kan dog ændres og udbetalingsperioden for en ophørende livrente forlænges med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. 7. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Af dispositioner m.v. som nævnt i 1. pkt. over en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på overførsler fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som ikke er omfattede af § 41, stk. 1, nr. 8, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

§ 41. ---

Stk. 8. Stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse, **9. § 41, stk. 8, 4. og 5. pkt., ophæves.** hvis overførslen sker fra en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B. For rateforsikringer og rateopsparinger i pensionsøjemed omfattet af § 15 B finder stk. 1, nr. 3, alene anvendelse, hvis der sker overførsel af en hel ordning

omfattet af § 15 B til en nyoprettet ordning omfattet af § 15 B. Stk. 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis der sker overførsel til en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B. Ved overførsel af en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse

Stk. 10. Overførsel efter stk. 1, nr. 3, fra en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling kan ske til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller ophørende livrente, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Overførsel som nævnt i 1. pkt. af en ordning, der ikke er under udbetaling, kan ske til en anden ordning, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. Ved overførsel som nævnt i 1. og 2. pkt. kan sidste udbetaling ikke aftales til et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, ellers var aftalt at skulle ske. De nye rater eller løbende ydelser beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Ved overførsel som nævnt i 1. pkt. kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Frem til førstkommende kalenderårs begyn-

10. I § 41, stk. 10, indsættes som 8. pkt.:

»Ved deloverførsel fordeles de på overførselstidspunktet resterende aftalte udbetalinger for det kalenderår, hvori overførslen er sket, forholdsmæssigt mellem den ordning overførslen er sket fra, og den ordning overførslen er sket til, på grundlag af den enkelte ordnings forholdsmæssige andel af værdien på overførselstidspunktet.«

delse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse.

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 8 F. Banker og sparekasser m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af afsnit I i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen oplysninger til identifikation af ejeren af pensionsordningen samt oplysning om

- 1) ordningernes nærmere indhold og om eventuelle ændringer heri,
- 2) indbetalte bidrag og indskud én gang for alle,
- 3) udlodninger som nævnt i nævnte lovs § 30, stk. 2-4,
- 4) udbetalinger hidrørende fra ordninger som nævnt i nævnte lovs §§ 11 A og 15 B, herunder om påbegyndelse af og ændringer i sådanne udbetalinger,
- 5) udbetalinger i henhold til indekstrakter, der er oprettet i medfør af lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing,
- 6) udbetalinger af beløb, der omfattes af § 29 i nævnte lov, og
- 7) udbetalinger af beløb, der omfattes af nævnte lovs §§ 25-28, og om dispositioner af den i lovens §§ 30-31 nævnte karakter, for så vidt dispositionen er pengeinstituttet bekendt.

1. I § 8 F, stk. 1, nr. 6, udgår »og«.

2. I § 8 F, stk. 1, nr. 7, ændres »bekendt.« til: »bekendt, og«.

3. § 8 F, stk. 1, indsættes som nr. 8:
»8) indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af § 53 A, stk. 1 og 3.«

4. I § 8 F, stk. 3, ændres »afsnit I« til: »afsnit I eller II A«.

§ 11 C. Ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A hos forsikringsselskaber m.v. i udlandet skal forsikringstageren m.v. opfylde betingelserne i stk. 3 og 4, jf. stk. 2. Dette gælder dog ikke begravelsesforsikringer og lignende, der er baseret på, at afkastet stedse er negativt og at et års indbetalinger anvendes til samme års udbetalinger. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til udbetaling af forsikringen.

5. I § 11 C, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »afsnit II A«: »og anden livs- og pensionsforsikring«.

6.

6. I § 11 C, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »dog ikke«: »pensionsordninger godkendt efter §§ 15 C eller 15 D, samt«.

§ 5

I lov nr. 1378 af 28. december 2011 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven (Beskatning af en standardiseret sats for formueforvaltningsomkostninger udmøntet ved en forhøjelse af skattesatsen for pensionsafkast, nedsættelse af loftet for indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension m.v.), foretages følgende ændring:

§ 4. ---

Stk. 6. Indbetalinger på pensionsordninger som nævnt i § 3, stk. 9, 1. pkt., i lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, der er oprettet den 22. april 2009 eller senere, og indbetalinger på ordninger som nævnt i § 3, stk. 11, 3. pkt., i lov nr. 412 af 29. maj 2009 som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009 kan uanset henholdsvis § 3, stk. 9, 3. pkt., og § 3, stk. 11, 4. pkt., i den nævnte lov uden skattemæssige konsekvenser nedsættes med forskellen mellem beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, som affattet ved § 1, nr. 36, i lov nr. 412 af 29. maj 2009 som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009 og beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, som affattet ved § 2, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009 som ændret ved § 12

1. I § 4, stk. 6, ændres »som affattet ved § 2, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009, som ændret ved § 12 i lov nr. 1278 af 16. december 2009« til: »som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1«.

i lov nr. 1278 af 16. december 2009, dog ikke til lavere end sidstnævnte beløbsgrænse. Alternativt kan det nævnte beløb overføres til en anden pensionsordning eller udbetales efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 2, § 3, nr. 6, og § 4, nr. 1-4, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 3. § 3, nr. 1, har virkning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, der påbegyndes udbetalt den 1. februar 2012 eller senere.

Stk. 4. § 4, nr. 5 og 6, har virkning fra og med den 1. juli 2012.

Stk. 5. § 5 har virkning fra og med indkomståret 2012.